

Finnish
Doors In Door
65-0206

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Ovet ovessa

Flagstaff, AZ, USA

6.2.1965

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

³⁰² Te jotka kohotitte kätenne, ja haluatte tulla edelleen johdetuiksi Herraa kohden, minä pyydän teitä menemään sinne herätykseen tänä iltana. Olen varma, että pastori siellä tulee viemään teidät tästä eteenpäin, sisälle. Hänellä on kolikkonsa, tai mitä hänen huolekseen onkaan uskottu, ja viiniä ja öljyä vuodattaa sisälle. Hän voi saattaa työn päätökseen.

³⁰³ Jumala siunatkoon teitä nyt. Annan nyt kokouksen jatkon veli Williamsille. Hyvä on veli.

Ovet oversa

¹ ... täällä tänä iltana. Ajattelin juuri sitä, kun ensimmäisen kerran tulin Flagstaffiin. Uskoisin, että se oli noin kolmekymmentäkahdeksan-, ehkä neljäkymmentävuotta sitten. Puhuin siitä kuinka olin nousemassa ylös mäkeä. Ei ollut mitään lunta, mutta pieni T-mallinen autoni kykeni tuskin nousemaan tuota mäkeä ylös. Sillä pääsi kolmekymmentä mailia tunnissa, mutta se oli viisitoista *tänne* päin ja viisitoista *tänne* päin, tiedättehän, noita teitä pitkin, joita meillä silloin oli täällä.. Ja se oli melko...

² [Eräs veli lavalla sanoo: "Miksi et antaisi meidän kuulla tuota Ford runoa."] Veli Carl! ["Ole niin hyvä."] Ei. Hän puhuu erästä runosta, jonka kerran tein, koskien Fordiani. Se ei ole hyvä paikka antaa sitä, veli Carl.

³ Niinpä me olemme hyvin kiitollisia. Ja sain tänä aamuna kuulla monia mukavia todistuksia näiltä veljiltä, tavattuani muutamia näistä miehistä.

⁴ Ja siellä oli juuri eräs saarnaaja, joka juuri puhui täällä, eräs espanjalainen veli, joka antoi pienen poikansa laulaa. Eikö se ollutkin ihmeellistä, kuusivuotiaalta pojalta? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Mukavin pieni ääni, jota koskaan olen kuullut tuollaiselta pieneltä pojalta.

⁵ Nyt veljet unohtivat mainita siitä, mutta tämä veli pitää kokouksia täällä teidän kaupungissanne. Onko se nyt Church of God tai Assemblies of God? [Veli sanoo: "Assemblies."] Ne ovat Assemblies of Godin seurakunnassa ja olen varma, että he arvostaisivat teidän läsnäoloanne. Kuinka pitkään kokoukset kestävät, veli? ["Yli sunnuntain."] Yli sunnuntain. Ja te olette kaikki sydämellisesti tervetulleita näihin kokouksiin. Kello seitsemän kolmekymmentä tänä iltana. Ja missä tuo kirkko on, veli? ["113 West Clay."] 113 West Clay kadulla, täällä Flagstaffin kaupungissa. Ja olen varma että...

⁶ Tuleeko tuo pieni poika olemaan mukana? [Veli sanoo: "Ei."] Ei, mutta hänen isänsä tulee laulamaan. Sinähän laulat, etkö niin? Hyvä on, se on hienoa. Tavallisesti, kun perheessä on yksi lahjakas, on niitä siellä

muitakin. [“Se kaikki alkoi paastossa ja rukouksessa, veli Branham.”] Paastoten ja rukoillen, sehän on todella hienoa.

⁷ Nyt, jos Amerikka kokonaisuudessaan, jos kaikki meidän amerikkalaiset perheemme olisivat sillä tavalla, eivät he tarvitsisi mitään poliisivoimia. Tuhatvuotisvaltakunta olisi meneillään, eikö niin? Silloin se kaikki olisi ensiluokkaista. Kaikki kuolema väistyisi pois, samoin kaikki sairaudet, murheet ja pettymykset, ja me olisimme Kristuksen kanssa.

⁸ Niinpä me olemme iloiset kuullessamme kaikki nämä hienot todistukset! Minulla on ollut etuoikeus tavata veli Earl ensimmäistä kertaa. Ja eilen illalla puhuin hänen vaimollensa, joka oli tullut kutsutuksi ja parantunut, useita kertoja kokouksissa; ja viimeisessä kokouksessa hän oli lavalla.

⁹ En muistanut veli Earlia, vaikka olinkin puristanut hänen kättään jossakin. Istuin ikkunan ääressä eilen illalla, odottaen häntä tulevaksi. Ja sieltä tuli eräs valtavan pitkä mies, jolla oli mustat viikset. Sanoin: “Tässä hän nyt tulee.” Ja Billy, minun poikani, hän sanoi: “Oi ei, tuo ei ole veli Earl. Hän on paljon nuorempi kuin tuo mies.” Ja niinpä sitten sain tavata sisar Earlin täällä eilen illalla ja minulla oli etuoikeus vierailla heidän mukavassa kodissaan täällä kaupungissa.

¹⁰ Tämä on mukava paikka. Minä aina haluan kutsua sitä flagpole [Suom. “lippusalko”] Flagstaffin asemesta, koska se on täällä korkealla mäellä. Ja, jos täällä on joku Texasista, niin teillä on tapana kerskua, mutta lähtiessäni Tucsonista eilen oli siellä noin kaksikymmentäviisi astetta lämmintä, ja täällä ylhäällä tänä aamuna, olin päällystakki ylläni. Katsokaahan, mitä heillä on Texasissa, sitä meillä on Arizonassa, eikö olekin?

¹¹ Tämä yhdessäolon aika! Vanha Tri Bosworth, ystäväni, jonka monet teistä olette saattaneet tuntea. Hän oli yksi pyhimysmäisimmistä vanhoista miehistä. Ja hän sanoi minulle erään kerran: “Veli Branham, tiedätkö mitä yhdessäolo [“fellowship”] on?”

Sanoin: “Uskoisin tietäväni, veli Bosworth.”

[Sana “fellowship” = yhdessäolo, seurustelu, tulee kahdesta sanasta fellow = mies, ship = vene]

*ota kaikki syntini pois,
Oi salli minun tästä päivästä alkaen
olla kokonaan Sinun!*

²⁹⁷ Nyt, kun hyräilemme tämän seuraavan säkeistön tästä kauniista laulusta, haluan teidän puristavan kättä jonkun kanssa. Pysykää vain istumassa, sanokaa vain: “Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Olen iloinen ollessani täällä sinun kanssasi!!” Tehkäämme se nyt. [Veli Branham ja seurakunta hyräilevät, “Uskoni katsoo ylös Sinuun”, ja puristavat käsiä toistensa kanssa.] Jumala siunatkoon sinua Carl, veli Williams, olen iloinen ollessani täällä.

²⁹⁸ Ajatelkaa vain, metodistit puristavat kättä helluntailaisten, ja baptistit presbyteerien kanssa.

*...oi salli minun tästä päivästä alkaen
olla kokonaan Sinun!*

²⁹⁹ Laulakaamme nyt hitaasti, ja myös sydäntenne pohjasta. Tiedättekö, puhdistavan ja nuhtelevan Sanoman jälkeen, uskon, että on hyvä mennä Henkeen ja laulaa Pyhän Hengen suloisuudessa.

³⁰⁰ “Oi kuinka suloista on veljien asua yhdessä yksimielisyydessä!” Raamattu sanoo: “Se on kuin voiteluöljy, joka on Aaronin parrassa, joka juoksee alas hänen viittansa liepeille.” Te olette hienoja ihmisiä täällä. Toivon, että pääsen takaisin ja näen teidät uudestaan, ennen kuin Jeesus kutsuu minut pois, tai tuhatvuotisvaltakunta alkaa. Jos en, niin näen teidät siellä virran toisella rannalla. Tulen tapaamaan teidät siellä virralla. Aamen. Sopikaamme niin.

*Elämän tummia sokkeloita astuessani,
Ja surujen ympärilläni levitessä,
Ole Sinä minun Oppaani;
Käske pimeyttä muuttumaan päiväksi (tuo pieni Valo, josta he puhuvat)
Pyyhi murheet kyyneleet pois,
Oi salli minun tästä päivästä alkaen
Olla kokonaan Sinun!*

³⁰¹ Jokainen ovi on avattu! Oi, koskettakaa vain tuota pientä nappulaa, ja nähkää, kuinka he Kiertävät ympäri avaten jokaisen oven, sanoen: Tule sisälle, Herra Jeesus, Ole minun Herrani, minun kaikkeni.”

*Oi salli, että tästä päivästä alkaen en anna Sinun seistä ovella,
Vaan olen kokonaan Sinun!*

²⁹³ Ja nyt nämä, jotka kohottivat kätensä, Isä, minä jätän heidät Sinulle. Vastaanota heidät nyt, kun lainaan Sinun omia Sanojasi, Herra, jotka eivät petä, kun taivas ja maa pettävät. Sinä sanoit “hän”, joka on henkilöä ilmaiseva sana, “hän, joka kuulee Minun Sanani”. Herra, ovat saattaneet olla hajanaiset ja yksinkertaiset, mutta joku kuuli ne. Siemen putosi. “Hän, joka kuulee Minun Sanani ja” yhdyssana, “uskoo Häneen, joka lähetti Minut”, ja koska hän teki tämän, “hänellä on (nykyisessä aikamuodossa) iäti kestävä Elämä, eikä hän tulevaisuudessa tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” He kohottivat kätensä, Herra. He rikkoivat kaiken tieteellisen lain; painovoima pitää käsiämme alhaalla. Mutta he todistivat, että heissä on henki, joka voi kuulla tuon kolkutuksen ovella, ja he ovat kurottaneet oikean kätensä taivasta kohden. Avaa nyt ovi. Avaa, Herra, ja tule sisälle. Me olemme Sinun. Vastaanota meidät, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

*Rakastan Häntä,
rakastan Häntä,
koska Hän ensin rakasti mua
Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.*

²⁹⁴ Rakastatteko te Häntä? Voisimmeko silloin sulkea silmänne hetkeksi. Ja nyt sydämiemme pohjasta, käsiemme ollessa ylhäällä.

*Rakastan Häntä,
rakastan Häntä,
kos-....*

²⁹⁵ Me vastaanotamme Sinun kolkutuksesi tänä aamuna, Herra. Minun käteni ovat ylhäällä. Kaikkien meidän kätemme ovat ylhäällä, Herra. Tule nyt sisälle, Herra Jeesus. Tule sydämiimme ja aterioi kanssamme, ja me tulenne aterioimaan Sinun kanssasi...

Golgatan puulla!

²⁹⁶ Rakastatteko te Häntä? Oi, minun mielestäni Hän on ihmeellinen! Eikö teidänkin? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Ettekö te tunne kuinka Hänen läsnäolonsa aivan kuin puhdistaa teidät? Minusta tuntuu hyvin uskonnolliselta juuri silloin, yksinkertaisesti tunnen oloni hyväksi, siinä on jotakin, näettehän.

*Uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
Jumalainen Pelastaja;
Kuule nyt minua rukoillessani,*

¹² Hän sanoi: “Se on kaksi miestä yhdessä veneessä, joten heidän täytyy jakaa hieman keskenään.”

¹³ Niinpä se on mitä yhdessäolo on, me otamme ja annamme, jaamme toistemme kanssa; veli Carl Williamsin, veli Outlawin ja kaikkien muiden kanssa. Yksi ensimmäisistä ihmisistä, jotka koskaan Arizonassa rahoittivat minun kokouksiani, oli veli Jimmy Outlaw, ja siitä ajasta alkaen me olemme olleet tosi veljiä. Ja me iloitsemme teistä kaikista, saarnaajista ja veljistä, joita tapaamme täällä. Minulla ei ole aikaa puristaa kättä jokaisen kanssa, niin kuin haluaisin, mutta se on yhdessäolo, jossa me tulemme yhteen.

¹⁴ Se muistuttaa minua Phoenixin konferenssista. Minulla on ollut etuoikeus siitä asti kuin tuo kristittyjen Liikemiesten osasto alkoi, auttaa organisoimaan alaosastoja ja puhumaan niissä. Ja se on ainoa organisaatio, mihin kuulun, eikä se kuitenkaan ole mikään organisaatio. Se on vain elimistö, joka toimii ihmisten keskuudessa.

¹⁵ Ja, jos joku teistä miehistä täällä tänä aamuna ei vielä kuulu tähän Täyden Evankeliumin Kristittyjen Liikemiesten ryhmään, niin, jos te uskotte ja otatte minun sanani siitä, niin se on yksi hienoimmista ihmisryhmistä. Ja saarnaaja veljet, se ei ole teidän seurakuntianne vastaan, vaan se on teidän seurakuntienne puolesta. Katsokaahan, se on heidän tapansa löytää paikkansa seurakunnassa.

¹⁶ Satuini juuri katsomaan ympärilläni, ja näin tämän mukavan naisen täällä, joka lauloi tuon laulun muutama hetki sitten. Olen kuullut monien yrittävän sitä, mutta tuolla naisella oli ääni tehdä se, tiedättehän, ilman vinkumista, niin kuin sanotaan. Pidin siitä niin paljon, se oli hyvin, hyvin hienoa. Sanottiin, että se oli tšekiläisen saarnaajan vaimo. Ja veli, sinun tulisi antaa hänen laulaa itsesi uneen joka ilta, ja se olisi kovasti hienoa. Se oli erittäin hienoa laulamista. Minä arvostin sitä.

¹⁷ Ja tänä aamuna tulee mieleeni eräs pikku tapahtuma. Minä pidän metsästämisestä ja kalastamisesta, ja se on yksi syy miksi olen täällä Arizonassa, ja minä todella pidän siitä. Ja niinpä olin kerran kalastamassa New Hampshiressa.

¹⁸ Ja uskon, että täällä on paljon niitä, sekä miehiä, että naisia, jotka pitävät kalastamisesta. Me kaikki pidämme siitä.

¹⁹ Niinpä minulla oli pieni telta, jonka kuljetin sinne korkealle, yläpuolelle sen, tiedättehän, minne nuo hieman raskaamman sorttiset miehet eivät voineet nousta. Ja siellä oli paljon hienoja purolohia ja muita kaloja. Nuo purot, jotka tulevat alas sieltä New Hampshire vuorilta, ovat aivan täynnä niitä. Pieniä taimenia, noin kolmekymmentäviisi- tai neljäkymmentäsenttisiä, ja niitä on paljon! Minulla oli tapana mennä sinne vain onginnan ilon vuoksi, onkia niitä ja päästää jälleen vapaaksi. Jos tapoin jonkun, silloin myöskin söin sen, näettehän, toin sen leiriin.

²⁰ Sitten siellä kasvoi eräs vanha riippapaju, ja joka kerta, kun heitin perhon... käytn pientä "Royal Coachmannia." Joka kerta heittäessäni, se kietoutui noihin riippuviin oksiin. Ja minä ajattelin: "Minäpä menen tänä aamuna ja kaadan tuon pajun maahan, niin ettei siimani enää sekaannu siihen." Ja minä katsoin niitä siellä, aivan kuin pienessä vanhassa majavapadossa, ja niitä oli siellä aivan kuin odottamassa tuota "Coachmania". Ja niinpä menin sinne tuona aamuna ja otin mukaani pienen kirveen lyödäkseni tuon pajun maahan. Ja takaisin tullessani minulla oli kolme tai neljä kalaa, jotka aioin valmistaa aamiaisekseni. Ja minä en ole mikään hyvä kokki. Sanoin vaimolleni etten osaa keittää edes vettä polttamatta sitä pohjaan, ja te tiedätte, että sellainen on jo melko huono kokiksi.

²¹ Sitten, tullessani takaisin, oli siellä vanha äitikarhu kahden pentunsa kanssa, ja ne olivat menneet pieneen teltaani. Ettekä te tiedä mitä "romuttamisella" tarkoitetaan, ennen kuin olette saaneet karhun teltaanne. Eikä ole kysymys siitä mitä ne syövät, vaan tarkoitan sitä hävitystä, minkä ne saavat aikaan. Minulla oli siellä pieni keitin, tällainen pieni lammaspaimenten kamiina, tiedättehän, ja ne olivat nousseet sen päälle ja hyppivät ylös ja alas, niin että voitte kuulla sen kalinan, ja yksinkertaisesti murskasivat sen palasiksi. Ja tullessani sinne, minulla oli siellä jossakin vanha kaksikymmentäkaksi kaliiberinen kiväärini, mutta minulla oli tämä kirves kädessäni.

²² Ja tullessani sinne, juoksi tuo vanha äiti yhdelle sivulle, ja kutsui pentujaan. Ja yksi pennuista seurasi kutsua, mutta toinen noista hyvin pienistä pennuista vain istui siellä. Tiedättehän, että ne lähtevät liikkeelle toukokuussa. Sen selkä oli köyryssä ja käännettynä kokonaan minua kohden sillä tavalla, ja minä ajattelin: "Mitähän se on tekemässä?" Sitten äiti katsoi minua, ja minä katselin valmiiksi puuta,

²⁸⁶ "Jos joku tulee kuulemaan Minun Ääneni, ja avaa Minulle, tulen Minä sisälle ja aterioin hänen kanssaan, ja hän Minun kanssani."

²⁸⁷ Rakas Jumala, tämä pieni rikkonainen, sekava, nämä muutamat sanat, jotka on sanottu tänä aamuna, tulkitkoon Pyhä Henki ne jotenkin ihmisten sydämille.

²⁸⁸ Siellä on nyt monia, Herra, ehkä kaksi tai kolmekymmentä ihmistä tästä sadasta täällä kohotti kätensä. Minulla ei ole mitään tapaa tietää, mikä heidän tarpeensa on Herra. Mutta tiedän, että puolipäivä on vain muutaman minuutin päässä, ja niin on Herran tulemuskin; kuitenkin, ennen kuin tämä lumi sulaa maasta, voidaan meidät kutsua pois, ja tämä voi olla hetki, joka muuttaa koko tulevaisuuden, siitä, että tulevatko he jäämään tänne tai menemään ylös.

²⁸⁹ Rakas Jumala, nöyrästi me vastaanotamme Jeesuksen, ja vastaanotamme kaikki Hänen Sanansa. Täytä meidät, Herra, täytä meidät Pyhällä Hengelläsi, niin että elämämme automaattisesti tulisi kantamaan hedelmää. Suo se, Herra.

²⁹⁰ Anna meille anteeksi monet virheemme. Ja me olemme niin täynnä niitä, Herra. Eikä meillä ole mitään mitä voisimme tarjota, Herra, koska kaiken mitä meillä on, olet Sinä antanut meille. Niin kuin Gabe sanoi tuossa pienessä juuri kerrotussa kertomuksessa: "Sinä, Sinä todella rakastat meitä, Herra, tai Sinä et tekisi tätä." Ja ajatella sitä kuinka nämä ihmiset ovat istuneet täällä varhaisesta aamusta alkaen, kello kahdeksasta alkaen, he ovat istuneet täällä neljä tuntia. He rakastavat Sinua, Herra. He rakastavat Sinua. Nyt Isä, tahtoisitko lähettää Pyhän Hengen voiteen avaamaan silmämme.

²⁹¹ Nämä, jotka ovat täällä kaupungissa, kiirehtiköön ne sinne herätykseen tänä iltana, ja voikoon siellä olla suuri Hengen vuodatus! Suo se, Herra. Voikoon vanhanaikainen herätys alkaa täällä kaupungissa. Suo se. Siunaa jokaista miestä, joka näkee vaivaa, jokaista palvelijaasi, kautta maailman, joka näkee vaivaa. Ole heidän karissaan, Herra, ja auta heitä.

²⁹² Avaa meidän silmämme, voidaksemme nähdä enemmän ja enemmän, Kristuksen kaltaisuuden. Suo se, Herra. Anna anteeksi meidän syntinne.

²⁷⁹ Päidemme ja sydäntemme ollessa kumarrettuina, minuuttien kiitäessä, on noin seitsemän minuuttia vajaa keskipäivästä. Veljeni, sisareni, tiede sanoo meille, että on vähemmän kuin kolme minuuttia keskiyöhön. Jos te vain nyt voitte katsoa ympärillenne ja ajatella minuutin verran. Pienten lastenne istuessa siellä vieressänne. Kuinka monta pientä raajarikkoista...

²⁸⁰ Katso mukavaa vaimoasi, veli, ja ajattele kuinka monet miehet, joilla on miljoonia dollareita, rakastavat koko sydäimestänsä jotakin naista, ja tämä on "baarikärpänen". Hän antaisi kokonaisen miljoonan saadakseen tuon naisen rakastamaan häntä sillä tavalla kuin teidän vaimonne rakastaa teitä. Ja sinä, vaimo, kuinka moni nainen...

²⁸¹ Kuinka monia äitejä ja isiä täällä on tänä aamuna lastensa kanssa; siellä on miehiä katsomassa kehtoon, jossa makaa joku vääntynyt, kurja raukka, joka on raajarikkoinen, ja katsokaa miten hienoja pieniä lapsia teillä on. Ymmärrätekö? Ja monet...

²⁸² Oi Jumala! On niin monia asioita, jos te vain katsoisitte niitä. Hän on ollut hyvä meille amerikkalaisille. Ettekö te nyt voisi tuntea haluavanne vähän voidetta tänä aamuna: "Avaa minun silmiäni vähän enemmän, Herra, avaa minun silmäni"? Niin kuin sisaremme niin suloisesti lauloi: "Hänen silmänsä on varpusessa, joka on vain pieni varpunen, ja minä tiedän, että Hän tarkkaa minua."

²⁸³ Hän tarkkaa teitä juuri nyt. Ettekö voikin kuulla siellä jossakin sisimmässänne pientä kolkutusta, tällä tavalla, [Veli Branham kolkuttaa johonkin.] "Minä vierailen tänä aamuna"? Se on suurin kunnia, jota voidaan osoittaa, jos te vain voitte tuntea tuon kolkutuksen sydämellänne.

²⁸⁴ Tahtoisitteko kohottaa kätenne ja sanoa: "Tekemällä tämän, Herra, Sinun avullasi ja Sinun armostasi, tästä päivästä eteenpäin, tulen elämään niin lähellä Sinua kuin vain tiedän kuinka elää. Se on kaikki kuinka tiedän pyytää Sinua." Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. "Sinun avullasi ja armostasi, tänään, tästä päivästä eteenpäin, en tule koskaan unohtamaan tätä." "Katso, Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku..."

²⁸⁵ Muistakaa nyt, missä Hän oli kolkuttamassa, ladon ovelleko? Ei. Jonkun baarinko ovella? Ei. Missä Hän kolkuttaa? Seurakunnan ovella!

nähdäkseni kuinka lähellä olin sitä, koska ne voivat raapia teitä, tiedättehän, kun niillä on pentuja ympärillään. Ettekä te voi selviytyä siitä puhumalla niille. Niinpä pidin hetken silmällä tuota vanhaa äitiä, se jatkoi kutsumistaan, pitäen ääntä kuin jokin lintu. Teidän täytyisi tietää miltä se kuulostaa. Niinpä se jatkoi tuon pennun kutsumista, joka ei tahtonut tulla.

²³ Ajattelin kivääriäni. Ja ajattelin: "Ei, jos juoksen sinne ja otan kiväärini ja ammun tuon vanhan äidin, jää metsiin kaksi orpoa." Enkä halunnut olla syyllinen siihen. Ja sen lisäksi, jos se hyökkäisi päälleni, olisi tuo kaksikymmentäkaksi kaliiberinen aivan liian pieni, tiedättehän. Ja joskus panos ei edes räjähtänyt, vaan vain napsahti kaksi tai kolme kertaa ensin. Niinpä ajattelin: "Hyvä on, jos se alkaa tulla, kiipeän tuohon puuhun. Kiipeän sinne puuhun ja otan pienen vitsan ja lyön, sillä sitä kuonon päähän." Niillä on hyvin arka kuono. Se saa ne kiljumaan ja menemään alas, tiedättehän, ja ne jättävät teidät rauhaan.

²⁴ Mutta olin utelias tietämään mitä tuo pikkukaveri oli tekemässä, istuessaan siellä sillä tavalla. Ajattelin: "Mitähän se on tekemässä?" Niinpä jatkoin hiljalleen siirtymistä ympäri, tarkaten samalla emoa, tiedättehän, mennen hieman kauemmaksi siitä ja tullen lähemmäksi tuota puuta, koska se yhä jatkoi tuon pennun kutsumista. Niinpä, kun olin päässyt hieman etäämmäksi, niin tiedätekö, mitä tuo pikku kaveri oli tekemässä?

²⁵ No niin, minä pidän pannukakuista. Enkä ole kovinkaan hyvä valmistamaan niitä, mutta olen todella hyvä syömään niitä. Ja tähän tiedätte minun olleen baptistin. Enkä minä pidä pirskottelemisesta; minä todella pidän niiden kastamisesta, minä kaadan niille siirappia. Niinpä minulla oli siellä mukanani pieni puolen gallonan ämpäri siirappia pannukakkujani varten.

²⁶ Ja tuo pikku kaveri... tähän tiedätte Kuinka karhut pitävät makeasta. Se oli avannut tuon siirappiämpärin ja se oli sen käsivarsilla ja se upotti pienen tassunsa sinne ja sitten nuoli sitä. Jospa minulla vain olisi ollut kamera mukanani, niin olisin halunnut näyttää teille tänä aamuna miltä se näytti. Ja siellä se oli, työntäen pientä tassuaan ämpäriin ja sitten nuollen sitä sillä tavalla. Ja minä huusin: "Painu pois sieltä", eikä se kiinnittänyt mitään huomiota minuun, vaan jatkoi vain nuolemista sillä tavalla. Ja se tyhjensi tuon ämpärin.

²⁷ Ja minä huusin sille, ja se kääntyi ympäri katsomaan minua, eikä se voinut avata silmiään, sen naama oli niin täynnä siirappia, tiedättehän. Sitä oli sen silmissä ja pienellä vatsalla, se oli niin täynnä siirappia kuin vain voi olla! Ja sitten jonkun ajan kuluttua se horjui sivummalle ja meni äitinsä luo. Ja ne veivät sen sinne pensaikkoon ja alkoivat nuolla sitä. Ne olivat peloissaan istuakseen ämpärin vieressä, mutta ne kyllä voivat nuolla sitä.

²⁸ Ja minä sanoin: “Jos ei se olekin esikuva vanhasta hyvästä helluntailaiskokouksesta; jossa he tulevat niin täyteen hyvää, makeata, että heidän lähdettyään ulos, joku toinen nuolee sitä heistä.” Sellainen on todellinen yhdessäolokokous. Nyt me vain tulemme tällä tavalla, ja jokainen meistä työntää kätensä kyynärpäätä myöden Jumalan siunausten ämpäriin. Ja olen varma, että löydätte sitä sieltä herätyksestä, joka on juuri meneillään siellä Assemblies of Godin seurakunnassa. Herra siunatkoon teitä.

²⁹ Sanoin eräänä päivänä Phoenixissa... Ja toivon ettei se kuulostanut loukkaavalta, mutta se on pieni pila koskien erästä saarnaajaa, joka oli noussut puhujanlavalle joka aamu kahdenkymmenen vuoden aikana ja saarnannut tarkalleen kaksikymmentä minuuttia, ja sitten hän teki jotakin, mitä he eivät voineet ymmärtää miksi niin oli, sillä eräänä aamunahan saarnasi noin neljä tuntia. Ja diakonit kutsuivat hänet sinne taakse ja sanoivat: “Pastori, me todella rakastamme sinua. Meidän mielestämme sinun sanomasi ovat hienoja. Me diakonien johtokuntana olemme tarkanneet ja ajoittaneet sinua, ja se on ollut tarkalleen kaksikymmentä minuuttia, joka sunnuntaiaamu.” Ja he sanoivat: “Mutta tänä aamuna se oli neljä tuntia. Me emme voi ymmärtää sitä.”

³⁰ Hän sanoi: “Minäpä kerron teille miksi, veljet. Joka aamu, kun alan saarnata, kun te kutsutte minut puhumaan, minä otan taskustani yhden näistä Life Savers -pastilleista ja panen sen kieleni alle. Ja kahdessakymmenessä minuutissa tuo pastilli on kulunut loppuun ja tiedän, että on tullut aika minun lopettaa.” Ja hän sanoi: “Mutta se virhe, jonka tein tänä aamuna oli, että panin kieleni alle napin.”

³¹ Carl Williams ja Jewel Rose, todellisia veljiäni ja ystäviäni, he menivät kaupungille tässä yhtenä päivänä ja ostivat suunnilleen näin suuren napin, ja antoivat sen minulle, mutta minulla ei ole sitä tänä aamuna. Niinpä, olemme kiitolliset ollessamme täällä.

²⁷⁴ “Sinä tiedät, että olen keuhko ampuja”, hän sanoi, “minä en saisi osumaan mihinkään, mutta me todella tarvitsimme tätä lihaa kotona. Ja katso vain tätä hienoa suurta nippua lintuja ja kaneja.” Hän sanoi: “Minulla on tarpeeksi meille koko ensi viikoksi.” Hän sanoi: “Hänen on täytynyt rakastaa minua, koska en pysty osumaan mihinkään, tiedättehän. Mutta katsohan mitä Hän antoi minulle.” Sitten hän sanoi: “Hänen täytyy rakastaa minua, tai Hän ei olisi antanut minulle näitä.”

“Se on totta”, sanoi pastori.

²⁷⁵ Ja hän sanoi: “Sitten tunsin pienen oudon kolkutuksen sydämelläni.” Hän käski minua kääntymään ympäri ja sanoi: ”Gabe, sinun aurinkosi on myös laskemassa.” Hän sanoi: “Pastori, tiedätkö mitä tein.” Hän sanoi: “Minä tein Hänelle lupauksen.”

²⁷⁶ Hän kysyi: “Gabe, haluan kysyä sinulta jotakin. Mikä saarnaamistani saarnoista sai sinusta tuntumaan sillä tavalla? Tai olisiko se ollut joku kuoron laulamista lauluista?”

²⁷⁷ Hän sanoi: “Oh, varmasti rakastan tuota laulamista siellä kirkossa, pastori.” Hän sanoi: “Minä rakastan jokaista saarnaamaasi sanomaa, koska se tulee suoraan tuosta hyvästä Kirjasta, ja tiedän, että se on oikein. Mutta se ei ollut se.” Hän sanoi: “Hän vain kolkutti, ja minä katsoin ympärilleni ja näin kuinka hyvä Hän oli minulle, mitä Hän oli antanut minulle.” Hän sanoi: “Sunnuntaiaamuna tulen kävelemään suoraan sinne eteen missä sinä seisot, ja tulen ojentamaan sinulle oikean käteni, koska olen jo antanut sydämeni Herralle tuolla alhaalla mäen toisella puolella.” Hän sanoi: “Minä tulen kastettavaksi, ja otan paikkani vaimoni vieressä. Ja tulen pysymään siellä kunnes Herra kutsuu minut ylemmäksi.” Katsokaahan, hän vain sattui katsomaan ympärilleen ja näki, kuinka hyvä Jumala oli ollut hänelle.

²⁷⁸ Minä olen lähetyssaarnaaja. Jos te vain voisitte katsoa niiden silmien kautta, joiden kautta minä katson nyt, ja nähdä erään paikan Intiassa, nuo pienet nälkäiset ihmiset, äitejä näkemässä nälkää kaduilla, ja heidän pienet lapsensa eivät enää osaa edes itkeä nälän tähden, ja sitten ajatelkaa vain, mitä meillä on täällä tänään. Katsokaa noita autojanne, joilla te ajatte. Katsokaa vaatteitanne, joita käytätte. Katsokaa kuinka rikkaita te olette. Ystävä, etkö voi tuntea pientä kolkutusta siellä jossakin? Rukoilkaamme.

²⁶⁷ Minä sanoin: “Hyvä on Gabe. Mutta muista, Jonesin täytyy vastata siitä, eikä sinun. Jos sinä vain menisit...” Sanoin: “Sinulla on hyvä pastori.”

²⁶⁸ “Oh, pastori Jones on yksi hienoimmista miehistä mitä maassa on!”

²⁶⁹ Minä sanoin: “Anna hänen olla esimerkkinäsi, jos et voi katsoa sitä pidemmälle. Olkoon hän sinun esimerkkinäsi.”

²⁷⁰ Niinpä yhtenä päivänä veli Jones sanoi vieneensä vanhan Gaben metsästämään ja hän sanoi: “Me saimme niin paljon kaneja ja lintuja tuona päivänä, että tuskin jaksoimme niitä kantaa.” Ja illan tullessa, heidän ollessaan palaamassa, seurasi vanha Gabe hänen kannoillaan kokonaan lastattuna sillä tavalla, tiedättehän. Ja hänen vaimonsa oli todella uskollinen kristitty. Hänellä oli oma paikkansa siellä, tällä Pyhällä Hengellä täytetyllä naisella, ja hän oli aina omalla paikallansa. Niinpä sitten vanha Gabe oli kävelemässä hänen takanaan, ja pastori Jones sanoi katsoneensa taakseen ja nähneensä kuinka vanha Gabe katseli olkansa yli sillä tavalla tuota auringonlaskua, se oli juuri laskemaisillaan, ja oli tulossa viileätä. Hän sanoi kävelleensä eteenpäin, ja jonkin ajan kuluttua tuli vanha Gabe hänen rinnalleen. Hänen haulikkonsa piipusta riippui kaneja ja lintuja sillä tavalla, ja hän naputti pastoria olalle ja sanoi: “Pastori?”

Hän sanoi kääntyneensä ympäri ja kysyneensä: “Niin Gabe, mikä hätänä?”

²⁷¹ Ja katsoessaan hän näki suurten kyynelten juoksevan hänen mustilta poskiltaan, joilla parta oli harmaantumassa. Hän sanoi: “Pastori, minä on kävellyt tätä joenpenkkaa tässä noin puolen tuntia, ja olen tarkannut tuon auringon laskemista.” Hän sanoi: “Tiedätkö, partani on harmaa ja hiukseni ovat tulossa harmaiksi”, hän sanoi, “tiedätkö pastori, minun aurinkoni myös on laskemassa.”

²⁷² Hän sanoi: “Se on totta, Gabe.” Ja hän pysähtyi, kääntyi ympäri ja kysyi: “Mitä sinulla on vikana?”

²⁷³ Hän sanoi: “Minun aurinkoni on myös laskemassa.” Hän sanoi: “Tiedätkö mitä?” Hän sanoi: “Olen ajatellut, kävellessäni täällä takanasi. Tiedätkö, Herran täytyy rakastaa minua.”

Hän sanoi: “Varmasti Hän rakastaa, Gabe.”

³² Nyt, onko täällä ketään, joka tuntee tohtori Lee Vaylen? En usko...ehkä ei. Hän oli baptistisaarnaaja, jumaluusopin tohtori, ja hänellä on arvoasteensa. Hän oli alun alkaen keskikoulun opettaja ja hän on kovasti hieno, oppinut mies. Ja nuo minun ääninauhani *Seitsemästä Seurakunnan Ajanjaksosta*, minä lähetin ne hänelle, jotta hän panisi ne kieliopilliseen muotoon. Koska minun vanha Kentuckyn englantini ei oikein tunnu soveltuvan ihmisille, jotka lukevat kirjoja, ja niinpä hänen tuli panna se kieliopilliseen muotoon minua varten. Ja sitten tehtyään sen, hän lähetti sen takaisin minulle pari kertaa, lisälausuntoja varten. Joka, tuo kirja menee painoon nyt, noin kolmen tai neljän vuoden jälkeen.

³³ Hän pyysi minulta, sanoen: “Voisinko kirjoittaa erään kirjan, vain lausukseni omat ajatukseni?”

Ja minä sanoin: “Kyllä se sopii, veli Lee.” Ja minä ajattelin...

³⁴ Sitten hän sanoi: “Haluan sanoa jotakin. Sitä ei tulla myymään; vaan annetaan ilmaiseksi pois.”

Sanoin: “Silloin olen varma, että se sopii.” Näettehän?

³⁵ Ja niinpä noin kymmenen ihmistä otti huolen kustannuksista, joka maksoi heille noin tuhat viisisataa dollaria, luulisin, niin kuin olen ymmärtänyt, kymmenentuhannen kirjan painamisesta. Ja niinpä meillä on ne, se kaikki tuli painosta pari päivää sitten, ja me saimme niitä kaksi tai kolme eilen, ja Billy toi ne tänne. Ja he jakavat niitä ilmaiseksi. No niin, minä en ole koskaan lukenut sitä, en tiedä mitä hän sanoo, mutta... Tämä on uskon kautta. Mutta olen varma, että jos haluatte saada sellaisen, niin kirjoittakaa vain meille, ja se tullaan lähettämään teille, ilmaiseksi. Näettekö? Sen nimi on *Kahdenkymmenennen vuosisadan profeetta*.

³⁶ Ja sitten huomasin tämän valokuvan tässä kirjan alussa. Monilla teistä tietenkin on tämä valokuva ja olette nähneet Sen, se on kuva, joka otettiin Herran Enkelistä Houstonissa, Texasissa. Mutta he leikkasivat osan siitä pois.

³⁷ Sitten näen täällä takaosassa. Kuinka monet täällä olevista ovat olleet jossakin kokouksissani, kohottakaapa kätenne? Käytännöllisesti katsoen kaikki teistä olette olleet. Te kuulette minun sanovan monta kertaa: “Tuo varjo on siellä jonkun yllä.” Nyt katsokaahan, jos te

annatte jonkun lausunnon, eikä se ole totuus, silloin Jumalalla ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Te tiedätte, ettei Jumala ole minkäänlaisessa yhteydessä valheisiin, vaan Hän tukee vain sen, mikä on totta.

³⁸ Kun Hän oli kohdannut Mooseksen siellä erämaassa, tuossa palavassa pensaassa, Tulipatsaana, ja tuonut ihmiset ulos, ne, jotka olivat seuranneet Moosesta matkalla... Hän tuli alas Siinain vuorelle, tuo sama Tulipatsas, ja vahvisti totuudeksi sen mitä Mooses oli sanonut.

³⁹ No niin, Jumala tulee tekemään sen. Hän tekee aina sen. Niinpä tämän Valon *tässä*, tietenkin me yhdistämme Sen Jumalan kanssa, koska, sillä on sama luonne ja kaikki muu, mitä Hän teki ollessaan täällä maan päällä.

⁴⁰ Sitten sen tapahtuessa, sanotaan: "Tämä henkilö tässä, näen, että olet varjostettu kuolemaan, siellä on tumma varjo." Kuinka monet teistä ovat kuulleet sen sanottavan? Aivan äskettäin eräässä kokouksessa täällä, joku oli utelias ja halusi nähdä voisivatko he ottaa siitä valokuvaa, kun se oli sanottu. Siellä lähellä istui eräs nainen, ja tällä miehellä oli kamera. Ja minä sanoin: "Tämä nainen, joka istuu tässä, on rouva se-ja-se", mitä se sitten olikin, ja minä sanoin: "Hänet on varjostettu kuolemaan, hänellä on syöpä." Ja juuri silloin tämä mies nappasi kuvan, koska se oli niin lähellä. Ja siinä se oli, tuo huppu, musta kuoleman syöpä riippumassa tuon naisen yllä. Ja sitten Pyhä Henki puhui uudestaan...

⁴¹ Nyt, kun he panivat tämän tänne kirjaan, he olivat leikanneet sen pois, ja niinpä he panivat tämän tänne vain siihen asti kunnes he saavat toisen painoksen kirjasta. Ja se on syy miksi te näette tuon irtolehden siellä. Uskon, että se oli *Parantamisen Ääni* [Voice Of Healing] lehden paino, joka painoi tämän kirjan.

⁴² Ja se on nyt täysin ilmainen. Sen kustantajat ovat täällä kirjan takana, ne, jotka panivat tuhat viisisataa dollaria siihen, vain saadakseen sen yleisön luettavaksi. Niinpä se on ilmainen, ja se on sievä pikku kirjanen. Ja minä en tiedä mikä sen sisältö on, en ole koskaan lukenut sitä; Isä tietää sen.

⁴³ Mutta katsokaahan, se on ehdoton Totuus. Se on mitä me odotamme näkevämmä, Totuuden. Jeesus sanoi: "Te olette tietävä Totuuden, ja

*Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa.
Tuo kuoleva ryöväri iloitsi nähdä
Tuon Lähteen päivinänsä;
Siellä voin minä, yhtä keho kuin hänkin...*

²⁶¹ Hän avasi minun silmäni, Silmävoiteellansa. Hänen Henkensä tuli alas ja lämmitti Raamatun, joka on Hänen silmävoiteensa. En voinut nähdä Sitä. Olin vain paikallinen baptistipastori. Mutta yhtenä päivänä Hän lähetti alas Henkensä; eikä Hän lämmittänyt mitään pesukarhunasvaa, vaan Hän lähetti Pyhiin Hengen ja tulen! Vähän silmävoidetta Raamattuni päälle levitettynä... Tarkoitin silmiäni päälle levitettynä, niin että voin nähdä Raamattuni. Ja minä näin, että "Hän oli sama eilen, tänään ja iäisesti. Olkoon jokaisen miehen sana valhe, ja Minun Totuus. Minä seison ovella ja kolkutan."

²⁶² Yksi pieni kertomus lisää. Onko minulla aikaa siihen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Kyllä, siinä tapauksessa tulen jatkamaan.

²⁶³ Siellä etelässä oli kerran eräs vanha musta mies. Ja hänen pastorinsa, jonka tunsin, oli mukava vanha mies. Me kutsuimme tätä miestä nimellä Gabe. Hänen nimensä oli Gabriel, ja me kutsuimme häntä vain Gabeksi. Ja hänen pastorinsa ja minä metsästimme paljon, hän oli vanha värillinen veli. Ja myös vanha Gabe rakasti metsästystä enemmän kuin ketään, jonka olen tuntenut, mutta hän oli keho ampuja. Niinpä sitten yhtenä päivänä hän ja hänen pastorinsa menivät metsästämään.

²⁶⁴ Emmekä me koskaan olleet saaneet vanhaa Gabea käymään kirkossa. Hän yksinkertaisesti ei halunnut tehdä sitä. Hän ei halunnut tulla kirkkoon. Hän sanoi: "Ah, minä ei mene sinne missä tekopyhät on."

²⁶⁵ Minä sanoin: "Mutta Gabe, niin kauan kuin pysyt poissa, ovat he suurempia kuin sinä. Sinä piilottelet heidän takanaan." Sanoin: "Sinä kätkeydyt heidän taaksensa. Sinä olet pienempi kuin he ovat; he ainakin yrittävät käydä siellä."

²⁶⁶ Ja hän sanoi: "Minä ajattelee paljon sinusta, herra Bill. Mutta tiedän vanhan Jonesin käyvän siellä, eikä hän ole mitään; hän heittää noppaa ja kaikkea sellaista."

“Sinä ja Erward tulkaa alas.”

²⁵⁶ “Äiti, en näe mitään!” Kutsuin veljeäni, me kutsuimme häntä nimellä “Humby”. Minä sanoin: “Hänekään ei voi nähdä, silmissämme on rähmää.” Äidillä oli tapana sanoa: “Hyvä on, hetkinen vain.”

²⁵⁷ Ja, kun isoisä oli pyydystänyt pesukarhun... kuinka moni tietää, mikä pesukarhu on? Ja, kun hän oli pyydystänyt pesukarhun, hän otti siitä rasvan ja pani sen kannuun. Ja tuo pesukarhunrasva oli yleislääke meidän perheessämme. Pahasti vilustuttuamme, he antoivat sitä meille tärpättiin ja kivihiiliöljyyn sekoitettuna. Ja meidän täytyi ottaa sitä kurkkukipuumme. Sitten äidillä oli tapana kuumentaa tuota pesukarhun rasvaa, ja tulla ja hieroa, sillä silmiämme, kunnes ne avautuivat. Näettekö, pesukarhunrasva, joka teki sen.

²⁵⁸ Nyt, veli, sisar, me olemme menneet kylmän jakson lävitse, seurakunnassa. Ja on ollut paljon uskonnollisia vetoja, on ollut vetoisaa, ja jokainen on vilustunut. Ja monilta ihmisiltä ovat silmät kokonaan sulkeutuneet, ja siellä on suuri Kirkkojen maailmanneuvosto tulossa esiin, joka tulee pakottamaan jokaisen teistä siihen. He ovat menossa pois Sanasta, tarkoitan meidän omia ryhmiämme. Ja minä olen velvollisuuden sitoma Sanomalle; ei ollakseni erilainen, vaan koska tunnen rakkautta. Rakkaus on korjaavaa. Tulkaa takaisin! Pysykää poissa tuosta asiasta! Te sananpalvelija veljet, minä en välitä mitä teidän ryhmänne tekevät, pysykää poissa siitä! Pysykää ulkona siitä! Se on pedon merkki, pysykää poissa siitä! Näettekö, Jeesus kolkuttaa tässä Laodikean ajanjaksossa. Näettekö missä he ovat panneet Hänet ulos? Hän yrittää päästä yksilöiden luo, ei organisaatioihin tai ihmisryhmiin. Hän yrittää saada yhden *täältä*, ja yhden *tuolta*, ja yhden *sieltä*. “Kaikkia joita Minä rakastan, Minä kuritan.”

²⁵⁹ Ja niin kuin tämä pikku veli täällä sanoi nähneensä näyn, jossa sanottiin: “Tämä sama Valo, jonka saatte vastaanottaa, aiheuttaa myös teidän kuolemanne.” Näettekö?

²⁶⁰ “Niin montaa kuin Minä rakastan, Minä kuritan; ole innokas ja palaa takaisin. Minä seison ovella, ja kolkutan.” Katsokaahan nyt, pesukarhunrasvasta ei tässä olisi mitään hyötyä.

*Mutta siellä on lähde täytetty Verellä,
Joka on otettu Immanuelin suonista,
Jonka tulvan alle syntiset upotettuina,*

Totuus on päästävä teidät vapaaksi.” Ja Hän on tuo Totuus. Hän on, Jeesus, Jumalan Poika, on Sanan Totuus, koska Hän oli Sana tehtynä lihaksi. “Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme.” Sitten, se teki Hänestä Totuuden, koska Sana on Totuus, ja Hän oli Totuus.

⁴⁴ Nyt, kun me näemme Hänen palaavan näissä viimeisissä päivissä, tämä suuri Jumalan liike, joka liikkuu yli maailman kansojen, kooten ihmisiä Morsianta varten, se on Totuus.

⁴⁵ Vuosia sitten he sanoivat: “Ei ole mitään sellaista asiaa kuin kielilläpuhumista. Se on hölynpölyä.” Mutta Jumala oli luvannut sen ja Hän todisti sen Totuudeksi.

⁴⁶ Joku sanoi tänä aamuna, uskon, että se oli sisaremmme siellä, joka toimii lasten kanssa niin paljon koskien heidän kastamistaan, hän sanoi: “Te voitte kuulla jonkun puhuvan kielillä. Mutta kuulla jonkun laulavan kielillä, se oli niin kaunista.”

⁴⁷ Muistan ensimmäisen kokemukseni siitä Bedigar Tabernaakkelissa Ford Waynessa, Indianassa. Olin puhumassa siellä veli B.E. Redigarin kuoleman jälkeen ja pidin parantamiskokousta. Ja veli Bosworth oli ollut siellä ja Paul Rader. Monet teistä minun ikäisistäni vanhemmista miehistä muistatte Paul Raderin; hän oli baptisti ja samoin mekin, joten me olimme hyviä ystäviä. Ja niinpä olin puhumassa siellä ja aioin rukoilla sairaiden puolesta. Se oli outo asia tuolle miehelle, mutta eräs rouva toi sinne pienen raajarikkoisen pojan, ja hänen ollessaan ylittämässä puhujanlavaa, ilmaantui Herran näky ja kertoi kaiken, mikä oli vikana tuolla pikkumiehellä. Ja pyysin tuota tyttöä ojentamaan minulle tuon pienen pojan.

⁴⁸ Nyt vain antaaksemme tuon sisaren todistuksen, että voisitte nähdä minkä ilon todellinen Jumalan armon ilmiö voi aikaansaada, kun se toimii Jumalan Sanan mukaisesti. Katsokaahan, se on Jumalan hetkeä varten antama lupaus.

⁴⁹ No niin, Jumalan lupaus Nooalle ei voisi toimia meidän kohdallamme tänään. Eikä meillä voisi olla Mooseksen sanomaa. Mooseksella ei voinut olla Nooan sanomaa. Meillä on tämän hetken Sanoma. Meillä ei olisi voinut olla Lutherin sanomaa. Meillä ei olisi voinut olla Wesley'n sanomaa. Tämä on toinen aika. Jumala on jakanut Sanansa jokaiselle ajanjaksolle. Ja, kun tuo ajanjakso tulee, Hän lähettää

sinne jonkun vahvistamaan tuon Sanan ja todistamaan Sen todeksi. Ja nyt me näemme joka kerta sen, mitä tapahtui Jeesuksen ollessa maan päällä. Hän sanoi: “Te rakennatte profeettojen haudat, ja teidän isänne panivat heidät sinne.”

⁵⁰ No niin, minun sukuni on katolista, niin kuin tiedätte, ollen irlantilaisia. He puhuvat Pyhästä Patrickista ja katoliset vaativat häntä itselleen. Mutta hän oli aivan yhtä paljon katolinen kuin minäkin olen. He puhuvat Joan of Arcista. He polttivat tuon tytön paalussa, noitana, niin kuin me kaikki tiedämme, koska hän oli hengellinen ja näki näkyjä. Tietenkin he, parisataa vuotta myöhemmin, kaivoivat noiden pappien ruumiit ylös, ja suorittivat katumusharjoitusta ja heittivät heidät jokeen. Mutta se ei ole mitä siihen tarvitaan.

⁵¹ Aina he kadottavat sen. Ihmiset ylistävät aina Jumalaa siitä, mitä Hän on tehnyt, ja katsovat eteenpäin siihen mitä Hän tulee olemaan, ja jättävät huomioonottamatta sen, mitä Hän on tekemässä. Se on vain ihmisen luonne, eivätkä he ole muuttaneet luonnettaan.

⁵² Niinpä me näemme, että meidän Sanomamme tänään, se Sanoma, joka meillä on: “Tulkaa ulos Babylonista, ja olkaa vapaat, ja olkaa täytetyt Hengellä, lamppunne puhdistettuina ja kirkkaina, ja katsokaa ylös, meidän lunastuksemme on lähellä”, nämä asiat ovat vieraita monille ihmisille, jotka hengittävät, ja kutsuvat avuksi meidän suloisen Herramme Nimeä.

⁵³ Mutta kuitenkin kaiken sen keskellä, meillä ei ole mitään noita ihmisiä vastaan, noita kirkkokunnallisia ihmisiä vastaan. He ovat hienoja ihmisiä. He ovat kumppanejamme Evankeliumissa, koska Jeesus sanoi: “Ei kukaan voi tulla Minulle, ellei Minun Isäni häntä vedä. Ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, he ovat tuleva.”

⁵⁴ Niinpä, me olemme vastuussa Siementen kylvämisestä. Jotkut niistä putosivat tien sivuun, jotkut erilaisiin maaperiin, ja jotkut hyvään maahan ja tuottivat satakertaisesti. Niinpä me olemme vain Siemenen kylväjiä. Jumala on Se, joka ohjaa sen, mihin se putoaa. Ja nyt me rukoilemme, että ehkä tänä aamuna, siellä jokin pieni Siemen tipahtaisi jonnekin, niin että se voisi rohkaista jotakin.

⁵⁵ Päättyäkseeni todistukseni, koskien tätä pikku naista, josta olin puhumassa. Tämä nainen toi tämän pienen pojan, joka oli noin

²⁴⁸ “Ja Minä myös neuvon sinua tulemaan, saadaksesi vähän silmävoidetta, voidellaksesi silmäsi, niin että voit nähdä.” Silmävoidetta!

²⁴⁹ Minä olen kentuckylainen. Synnyin siellä vuoristossa, ja meillä oli siellä pieni paikka, jossa nukuimme vintillä. Ja me lapset nousimme sinne tikkaita myöden aina yöksi. Ja laskeuduttuamme nukkumaan, heidän täytyi levittää telttakankaan palanen meidän yllemme, kun satoi lunta. Tähdet loistivat pärekaton raoista...

²⁵⁰ Kuinka monet tietävät mikä pärekatto on? Hyvä on, veli, miksi en pukeutunut haalareihini tullessani tänne? Tunnen olevani aivan kotonani. No niin, tuo vanha pärekatto...

²⁵¹ Kuinka monet tietävät mikä olkipatja on? Eipä olisi luullut. Nyt uskon todella olevani kotona. Se on hienoa. Minä en tuntenut mitään muuta patjaa kuin vasta muutama vuosi sitten.

²⁵² Kuinka monet tietävät minkälainen vanha lamppu on, ja vanha lampunlasi? Ja oli tapana, että jolla oli pienin käsi talossa, sen täytyi aina puhdistaa tuo vanha kirnu, tiedättehan, ja tehdessäni niin se aina roiskui päälleni, joten otin tuon lampunlasin sen päälle, estääkseni sen roiskumasta. Kyllä, todellakin.

²⁵³ No niin, isoisäni oli turkismetsästäjä. Äitini äiti tuli intiaaneille varatulta alueelta. Isoisäni nai intiaanitytön Cherokee intiaanien alueelta Kentuckyssa ja Tennesseeessä, tähän tiedätte missä tuo Cherokee laakso on. Ja hän metsästi ja pyysi ansoilla samanaikaisesti koko ajan. Se oli tapa, miten hän ansaitsi toimeentulonsa.

²⁵⁴ Ja, kun me lapset makasimme siellä ylhäällä, tuli joskus todella kylmää.

Ja vedosta johtuen silmämme kylmettyivät, ja muurautuivat umpeen yön aikana, tiedättehan. Äitini kutsui sitä “rähmäksi”. Minä en tiedä mitä se on, mutta silmien kylmettyminen saa sen aikaan. Ja hänellä oli tapana sanoa, “Sinulla on rähmää silmissäsi”, koska tiedättehan, siellä oli niin vetoista yöllä, ja meidän silmämme turposivat umpeen.

²⁵⁵ Ja äidillä oli tapana tulla sinne tikkaiden luo aamulla, kun hänellä oli keksit valmiina ja siirappi asetettuna pöytään. Ja hän kutsui: “Billy!”

Sanoin: “Niin, äiti?”

uskonkappaleeseen, joka on lisätty Raamattuun, tai johonkin mitä kirkkokunnat tekevät. Mutta todellinen uskovainen pysyy tarkalleen tuon Sanan kanssa. Ja Jumala toimii juuri tuon Sanan kautta, toteuttaen Sen, tässä sukupolvessa, jossa me elämme.

²⁴³ Ja huomatkaa nyt, te sanotte: “Mutta veli Branham, Herra...” Hyvä on, monia ympärileikkaamattomia filistealaisia myös lähti... Ja joukko egyptiläisiä myös yritti seurata Moosesta Punaisen Meren yli, mutta lopulta se... “Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta”, no niin, “saman asian me näemme viimeisessä päivässä”, sanoo Raamattu.

²⁴⁴ Nyt vain hieman pidemmälle. Jeesus sanoi täällä, tässä ajanjaksossa: “Koska sinä sanot, että ‘Minä olen rikas, ja lisääntynyt tavaroissa.’” Katsokaa vain mitä me olemme tänään, rikkaimpia mitä seurakunta koskaan on ollut! Ja tiedätekö, olisi paljon parempi teille helluntailaisille, jos olisitte ulkona jossakin kadun kulmassa, tamburiinin kanssa, niin kuin isänne ja äitinne olivat. Mutta nyt teillä on parempia kirkkoja kuin muilla, ja te kasvatte nopeimmin koko maailmassa; mutta missä on Jumalan Henki, jolla oli tapana olla heidän keskuudessaan? Te olette jättäneet pois todellisen asian. “Koska sinä sanot: ‘Minä olen rikas.’”

²⁴⁵ Muistakaa, nämä ovat helluntailaiset, joille puhutaan, koska Helluntai-ajanjakso on viimeinen ajanjakso. Katsokaahan, kaikesta tästä herätyksestä, jota meillä on ollut, ei mitään muuta organisaatiota ole alkanut. Eikä tule olemaankaan. Tämä on loppu. Vehnä on nyt tullut kypsyyteen. Se on tullut lehtien, varren ja tähkän kautta, ja nyt se on jälleen tullut vehnäksi. Näettekö, organisaatiota ei enää tule. He alkoivat jotakin pientä kuten Myöhäissade, mutta siitä ei tullut mitään; eikä mistään muustakaan ole tuleva. Vehnä on nyt tulossa esiin.

²⁴⁶ Huomatkaa. “Ja koska sinä sanot: ‘Minä olen rikas, ja lisääntynyt tavaroissa, enkä minkään tarpeessa’, etkä tiedä, että sinä olet viheliäinen, kurja, sokea, alaston, ja etkä tiedä sitä; Minä neuvon sinua...” Oi! “Minä kolkutan sinun ovellesi, Laodikea, Minä kolkutan ovellesi, ja neuvon tulemaan luokseni ostamaan tulella koeteltua kultaa; ja valkoiset vaatteet, ettei alastomuutesi näkyisi.”

²⁴⁷ Riisukaa pois nämä asiat, ja pukekaa yllenne niin kuin teillä pitäisi olla, Kristuksen vanhurskaus, Sana. Ei minun omaa vanhurskauttani, vaan Hänen vanhurskautensa!

kymmenen-, kaksitoistavuotias, eikä ehkä niinkään vanha, koska tämä nainen kantoi sitä. Ja hän ojensi hänet minulle. Ja juuri silloin, kun olin rukoilemassa tuon lapsen puolesta, hyppäsi hän pois käsivarsiltani ja juoksi alas puhujanlavalta, noin kolmentuhannen viidensadan tai neljäntuhannen ihmisen edessä. Se oli ensimmäinen asia minkä he näkivät tapahtuvan, ja tuo äiti, istuen eturivissä, hän vain pyörtyi ja kaatui eteenpäin. Ja eräs pieni amishi tyttö...

⁵⁶ Oletteko tuttuja amishien kanssa? En tiedä onko teillä heitä täällä, heillä on pitkät hiukset ja he ovat hyvin suloisia ihmisiä ja hyvin puhtaita ja mukavan tyyppisiä. Tehän tiedätte kuinka kaikilla mennoniiteillä ja amisheilla ja niin edespäin, tilastoissamme ei ole yhtään nuorisorikollistapausta heidän keskuudessaan. Kutsukaa heitä naurettaviksi, jos haluatte, mutta heillä on jotakin, mitä meidän kodeistamme puuttuu. Tilastoissa ei ole yhtään tapausta nuorten väärin käyttäytymisestä, jotka tulevat heidän keskuudestaan. He vain kasvattavat lapsensa yhdellä tavalla ja sillä tavalla he ovat.

⁵⁷ Ja tämä nuori nainen oli kuuluisa pianisti, kaunis nuori nainen, ja hänen pitkät, vaaleat hiuksensa olivat kiinnitetyt ylös. Hän oli amishi, eikä tiennyt mitään helluntailaisista, enkä silloin tiennyt minäkään. Mutta, kun hän katsoi lavalle ja näki tuon pienen pojan kävelevän sen ylitse, hän nosti kätensä ilmaan.

⁵⁸ No niin, tiedän, että on fanaattisuutta ja toivon, etten minä ole siihen taipuvainen. Minä en ole valehtelija. Sitä en ole. Jos olen väärässä, en ole tahallisesti väärässä, vaan tietämättäni väärässä.

⁵⁹ Mutta tuo tyttö nosti kätensä ilmaan, ja nuo hiukset putosivat hänen olkapäilleen, ja hän alkoi laulaa tuntemattomalla kielellä. Ja hän oli ollut soittamassa tuota laulua “Suuri Lääkäri nyt on lähellä, sympaattinen Jeesus.” Ja, kun hän hyppäsi ylös pianon äärestä... Tiedän, että tämä kuulostaa nyt hyvin oudolta. Mutta tämä tyttö, joka ei koskaan ollut tiennyt mitään kielilläpuhumisesta, lauloi tuntemattomalla kielellä, tuon laulun “Suuri Lääkäri nyt on lähellä, sympaattinen Jeesus.” Eikä tuo piano lakannut soittamasta tuota “Suuri Lääkäri nyt on lähellä, sympaattinen Jeesus.” No niin, he täyttivät alttarit, ja kaikkialla parvekkeelta lattialle, ihmiset kirkuivat! Tuo tyttö seisomassa siellä, kasvot kohotettuina tällä tavalla, puhuen vierasta kieltä; ja tuo piano, sen norsunluiset koskettimet yhä liikkuiivat:

*Suuri Lääkäri nyt on lähellä,
 Sympaattinen Jeesus,
 Hän puhuu painuneille sydämille lohdun,
 Ei toista Nimeä, vaan Jeesus!*

⁶⁰ Oi! “Silmä ei ole nähnyt, eikä korva kuullut, mitä on varastossa meitä varten.” Tiedätkö mitä ajattelen? Miksi me hyväksyisimme korvikkeen, tai jotakin tehtyä uskomusta, kun taivaat ovat täynnä aitoa, Jumalan Voimaa, joka voi vapauttaa sielun, ja joka voi tehdä jotakin meille? Jumala siunatkoon teitä. No niin, olisi niin monia asioita.

⁶¹ Unohdin kertoa teille mistä saatte tämän kirjan. Se on Postilokero 325, Jeffersonvillen postitoimistossa. Ja, jos haluatte kirjoittaa, tulevat he lähettämään sen teille. Tai vierailkaa jossakin kokouksistamme, ja he tulevat jakelemaan niitä siellä.

⁶² Minä olen nyt hyvin kiitollinen tästä yhdessäolon ajasta. Ja tänä aamuna ajattelin pientä kertomustani, joka minulla on ollut tapana kertoa Kristittyjen Liikemiesten kokouksissa, koskien Sakkeusta. Monet teistä olette kuulleet minun kertovan siitä, kuinka tuo pikkumies ei uskonut erottamiseen, joka Herralla oli. Tietenkin, uskon, että meillä jokaisessa ajanjaksossa nähdään aito asia, ja sitten te näette jäljittelyjä. Ja meidän täytyy vain hyväksyä se tosiasiana. Mutta hyvät, vakaat ajattelijat ja kirjoituksenmukaiset miehet, he ymmärtävät.

⁶³ Kun rouva Aimee Semple McPherson oli täällä maan päällä, palvelustehtävässään, niin he sanovat, että lähes jokainen naissaarnaaja käytti noita siipien kaltaisia, tiedättehän, tuota viittaa sillä tavalla, ja kantoi Raamattua samoin.

⁶⁴ Katsokaa vain kuinka monia Billy Grahameita maassa on tänään. Mutta tiedätkö. Billy Graham ei voisi koskaan ottaa teidän paikkaanne. Minä en voisi ottaa Billyn paikkaa, eikä hän voisi ottaa minun paikkaani. Minä en voi ottaa teidän, ettekä te voi ottaa minun paikkaani. Te olette yksilö, Jumalassa. Jumala teki teidät sellaisiksi kuin olette, jotakin tarkoitusta varten. Jos me vain voisimme löytää omat paikkamme, ja sitten pysyä siinä. Jos me yritämme tehdä jotakin erilaista, niin silloin me olemme jonkun muun alueella.

⁶⁵ Ottakaamme, vaikka Billy Graham kirkkokunnallisessa maailmassa tänään. Voisimme verrata häntä siellä vaikkapa jalkapallon pelaajaan, hänellä on pallo.

²³⁶ Ja minä luin hänelle Kirjoituksen: “Vaikka teidän syntinne olisivat purppuran punaiset; ne ovat valkoiset kuin lumi. Vaikka ne olisivat veripunaiset; ovat ne valkoiset kuin villa.” Luin sen ja sanoin: “Jos olet eksynyt pois, mennyt pois Jumalasta, ei Jumala kuitenkaan ole mennyt pois sinulta, tai muuten et olisi kutsunut minua.” Hän alkoi itkeä. Minä sanoin: “Rukoilkaamme.”

²³⁷ Tuo viereisellä vuoteella oleva nainen sanoi: “Hetkinen vain! Odotahan hetkinen!” Minä sanoin: “Niin, rouva?”

Hän sanoi: “Vetäkää tuo verho eteeni” Minä kysyin: “Etkö sinä ole kristitty?” Hän sanoi: “Me olemme metodisteja!”

²³⁸ Minä sanoin: “Hyvä on, mutta mitä, sillä on tekemistä sen kanssa?” Katsokaahan, se ei ole yhtään sen enempiä, kuin jos sanoisitte olevanne varsa, ollessanne sikälätissä. Sanoin: “Se ei merkitse mitään.” Näettehän?

²³⁹ Mutta katsokaahan, se on mihin se on tullut, tuohon omavanhurskauteen. “Se on vastoin meidän uskoamme!” “Me emme halua Jumalallista parantamista tai mitään tuon kaltaista asiaa omassa seurakunnassamme.” Katsokaa, näettekö mitä tarkoitan? Näettehän, he eivät päästä sisälle tuosta ovesta. “Se on vastoin uskoamme.”

²⁴⁰ Mutta on vain yksi Usko. “Yksi Usko, yksi Herra, yksi kaste.” Tuo Usko!

*Minun uskoni katsoo ylös Sinuun,
 Sinä Golgatan Karitsa, jumalallinen Pelastaja;
 Kuule nyt minua rukoillessani,
 Ota kaikki epäuskoni pois.*

²⁴¹ Synti ! Synti, on olemassa vain yksi synti, ja se on epäusko. Mies, joka ryypää, ei ole syntinen. Katsokaahan, se ei ole synti. Ei ole synti juoda. Aviorikoksen tekeminen ei ole synti. Valehtelevien, varastamien, se ei ole synti. Ne ovat epäuskolle kuuluvia ominaisuuksia. Jos te olisitte uskovainen, te ette tekisi sitä, näettehän.

²⁴² On vain kaksi mahdollisuutta, te olette joko uskomaton tai uskovainen, toinen tai toinen. Te teette kaikkia näitä asioita ja noudata uskonnollisia sääntöjä sillä tavalla, vain koska olette uskomaton; se on Sana, johon te uskotte, koska Kristus on Sana. Ja niinpä te olette vain uskomaton, koska te uskotte johonkin perinteeseen, tai johonkin

²²⁸ Nyt kuinka voimme me, sisaret, tässä kansakunnassa, missä me väitämme uskovamme ja olevamme kristittyjä, ottaa joka vuosi niitä lisää ja lisää pois? Kun Hänen vastaanottamisellaan heidän sydämiinsä oli sellainen vaikutus, henkilöihin, jotka eivät edes olleet kuulleet Kristuksen Nimeä. Ei, te ette olisi voineet sanoa heille, että he olivat alasti, he eivät tienneet sitä. Mutta he peittivät itseään tällä tavalla, lähtiessään pois. Ja seuraavan päivän tai kahden kuluttua te voisitte nähdä heidät jonkinlaiset vaatteet yllään. Oi!

²²⁹ Jotakin on väärin jossakin. Se johtuu väännelystä teologiasta. Se on Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen voima. Niin kuin Hän teki tuolle miehelle jota kutsuttiin "Legioksi", kun hän sai järkensä, me löydämme hänet vaateetettuna. Ja minä alan uskoa, että se on joku henki ihmisten yllä, joka ajaa ihmiset tuohon amerikkalaisuuteen ja ranskalaisuuteen ja kaiken kaltaiseen maailmallisuuteen ja kirkollisuuteen. Mutta antaa heidän kerran tulla Mestarille, ja tuntea kolkutus sydämellään, niin he tulevat panemaan ylleen vaatteet ja toimimaan kuin naiset ja miehet, ja ne tulevat olemaan uudestisyntyneitä kristittyjä. Aamen. Kyllä.

²³⁰ Kello on nyt kaksikymmentä minuuttia vaille kahdestatoista, vain muutama minuutti vielä, sallikaa minun ohittaa jotakin. Hetkinen vain, joitakin Kirjoituksia. Haluaisin avata vielä yhden oven. Sopisiko se? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

²³¹ Seuraavana ovena siellä on usko.. Katsokaahan, ylpeyden ovi, sitten yksityiselämäne, ja nyt avaamme uskon oven. Niitä on siellä koko jono, mutta menkäämme sisään uskoon.

²³² Tiedätekö, jokin aika sitten olin erään naisen luona sairaalassa, joka oli menossa leikkaukseen. Hän kutsui minua, ja hän sanoi: "Veli Branham, minä olen luopio. Haluaisitko rukoilla puolestani?"

²³³ Sanoin: "Kyllä, rouva, teen sen ilolla." Kysyin: "Ja oletko sinä luopio?" "Kyllä."

²³⁴ Minä sanoin: "Odottakaamme nyt minuutin verran. Salli minun lukea sinulle eräs Kirjoitus."

²³⁵ Siellä viereisellä vuoteella makasi eräs rouva, ja hän katsoi minua hyvin omituisesti; hän ja hänen poikansa, joka oli noin kaksikymmentä vuotias, aito ricky, seisoi siellä katsellen minua sillä tavalla.

⁶⁶ Nyt, jos te yritätte ottaa pallon pois omalta mieheltänne, silloin te vain saatte oman joukkueenne sekaisin. Puolustakaa omaa miestänne. Jatkakaa hänen suojaamistaan, pitäkää muut etäällä, niin että hänellä on tilaisuus maalin tekemiseen. Ja me saavutamme maalin jonkun ajan kuluttua, kun Jeesus tulee, ja silloin se tulee olemaan kaikki ohitse. Herra siunatkoon teitä.

⁶⁷ No niin, kerroin tästä miehestä, Sakkeuksesta. Ja kuinka hän oli siellä puussa, tiedättehän, kätkeytyneenä lehvistöön. Ja kuinka hän sitten tuli alas puusta ja meni kotiin Jeesuksen kanssa. Ja sanoin: "Hänestä tuli Täyden Evankeliumin Liikemiesten osaston jäsen." Niinpä, jos täällä tänä aamuna on joku Sakkeus, niin toivon, että otatte varteen neuvosta, ja tulette Täyden Evankeliumin Liikemiesten jäseneksi. Te sanotte: "Täyden Evankeliuminko?" Kyllä vaan.

⁶⁸ Se on ainoa asia jota Jeesus olisi saarnannut. Se olisi ollut täysi Evankeliumi. Se on totta, eikö olekin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Varmasti, sillä Hän oli täysi Evankeliumi. Eikä Hän voisi kieltää itseänsä.

⁶⁹ Mutta minulla on nyt muutamia raamatunpaikkoja kirjoitettuna tänne, aivan tavallista pientä aihetta varten, joka ei tule ottamaan minulta kuin muutaman minuutin, jos jaksatte kärsiä minua. Ja ennen kuin teemme tämän... Nyt, tässä pienessä yhteen tulossamme, kun on puhuttu karhun kypälästä siirappiämpärissä ja niin edelleen, tutustuaksemme toisiimme, mutta pyyhkäiskäämme se nyt kaikki sivulle, ja menkäämme sisälle Sanan syvällisempään osaan.

⁷⁰ Kumartakaamme nyt päämme, lähestyessämme Sitä. Koska meillä ei ole mitään oikeutta lähestyä Sanaa, puhumatta ensin Sen Tekijälle.

⁷¹ Päämme kumarrettuina ja silmämme suljettuina, ja luotan siihen, että myös sydämemme ovat kumarretut päidemme mukana. Kohottaessani nyt katseeni kuulijakunnan ylitse, olisiko täällä joitakin, jotka kohottamalla kädensä sanoisivat: "Veli Branham, muista minua rukouksessa. Minulla on tarve tänään?" Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä. Hän näkee teidän kätenne. Hän tietää mitä teidän kätenne alla, teidän sydämessänne on. Suokoon Hän sen, on minun rukoukseni.

⁷² Rakas Jumala, me olemme kiitolliset tästä rakennuksesta, jossa me, Sinun nöyrät lapsesi voimme kokoontua yhteen tämän katon alla täällä,

ja puhua ja seurustella keskenämme, vain ollaksemme omat itsemme, luovuttaessamme itsemme Kristukselle, kaipauksenamme tulla enemmän Hänen kaltaisekseen. Täällä lähellä istuu saarnaaja veljiä, Herra, miehiä, jotka ovat kykenevämpiä seisomaan täällä ja puhumaan tämän Sanan kuin minä, Sinun arvoton palvelijasi, mutta se on langennut minun osakseni. Ja Isä, rukoilen, että jos tänään aion sanoa jotakin, mikä ei ole aivan Jumalan tahdon mukaisesti, että Sinä sulkitit suuni, ennen kuin sanon sen; niin kuin Sinä suljit leijonien suut yhtenä päivänä, niin etteivät ne vaivaisi Danielia.

⁷³ Ja Isä, me pyydämme Sinua nyt muistamaan joka ainoaa, jokaista sanapalvelijaa. Ja tämä herätys, joka on meneillään täällä kaupungissa, Herra, Assemblies of Godin seurakunnassa, minä rukoilen, Rakas Jumala, että Sinä lähettäisit sinne sellaisen herätyksen, että Jumalan Voima saisi koko tämän kaupungin liikkeelle, niin että kaikki nämä kapakat tyhjenisivät, ja kaduilla harhailevat lapset tulisivat tuoduiksi Jumalan Valtaistuimen luo, täytyäkseen Hänen hyvyydellään ja Hänen Hengellään. Suo se, Taivaallinen Isä.

⁷⁴ Ja me rukoilemme, että jos siellä tänään on joku mies, nainen, poika tai tyttö, joka on tänä aamuna tuotu tähän kokoukseen suojaan lumelta, että suuri Pyhä Henki vierailisi heidän sydämissään ja puhuisi heille salaperäisellä tavalla. Ehkä siellä on joku, joka on harhaillut pois, joku, joka kerran kestitsi Sinua, Herra, mutta nyt on mennyt pois; tuo heidät takaisin, Herra, tänä aamuna.

⁷⁵ Ja me rukoilemme tämän osaston puolesta, veli Earlen ja hänen vaimonsa puolesta, ja muiden puolesta. Suo se, Herra.

⁷⁶ Murra nyt meille Elämän Leipää, kun me käännämme auki Sanan sivut, koska me tiedämme, että Raamattu ei ole yksityisestä tulkinnasta. Jumala ei tarvitse meitä tulkitsemaan Sanaansa, Hän on oma tulkkinsa. Hän sanoi yhtenä päivänä: "Olkoon siellä valo", ja siellä oli valo. Hän sanoi: "Neitsyt tulee raskaaksi", ja neitsyt tuli raskaaksi.

"Ja viimeisissä päivissä Minä tulen vuodattamaan Hengestäni kaiken lihan päälle," eikä ole väliä mitä maailma sanoo, Hän teki sen. Hän ei tarvitse mitään tulkkia. Hän tulkitsee itse omat Sanansa, pannen Sen elämään ja vahvistaen Sen olevan niin. Tule sydämiimme, Herra Jeesus, ja tulkitse meille tänään ne asiat, joista meillä on tarve. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä Aamen.

"Mutta", minä sanoin, "minä en voi auttaa häntä. Mutta minulla on eräs pieni lahja, jota voin käyttää, mitä tahansa Herra sitten sanookin."

²²³ Ja, kun Herra näytti sen, kertoen hänelle kuka hän oli, ja sanoi: "Hänen äitinsä ja isänsä istuvat siellä, he ovat zuluja." Ja sanottiin: "He ovat epätavallisen laihoja." Zulut painavat keskimäärin noin kolmesataa paunaa miestä kohden. Joten siksi sanottiin: "He ovat epätavallisia. Mutta tämä poika syntyi kristityssä kodissa, koska siellä pienessä majassa, oikealla kädellä sisään mentäessä, on Kristuksen kuva." Ja se oli tarkalleen oikein. Hänen isänsä ja äitinsä nousivat seisomaan. "Ja se-ja-se on hänen nimensä." Ja se oli kuka hän oli ja kaikkea muuta. He eivät voineet ymmärtää sitä. Katsoin uudestaan ja näin hänet seisomassa siellä näyssä, juuri niin suorana kuin vain voi olla. Minä sanoin: "Herra Jeesus tekee hänet terveeksi."

²²⁴ Eikä hän ollut edes järjissään, vaan yritti sanoa: "Uh, ba, ba, ba", sillä tavalla.

²²⁵ Ja minä tartuin tuosta ketjusta, ja ravistin sitä näin, ja sanoin: "Poikani, Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi. Nouse seisomaan." Siellä hän nousi ylös. Kyyneleet vierivät alas hänen mustalle vatsalleen, kun hän lähti sieltä alas sillä tavalla. Minä näin kolmenkymmentuhannen alkuasukkaan antavan sydämensä Jeesukselle Kristukselle.

²²⁶ Kun olin siellä Kiwanis Clubilla, sanoin... Ja, kun jätin baptistikirkon, voidakseni olla yhteydessä kaikkien ihmisten kanssa, he sanoivat, että "sinustahan tulee pyhä kieriskelijä". Ja istuin siellä Klubilla baptistiveljien kanssa ja sanoin: "Te olette lähettäneet sinne lähetyssaarnaajia viimeisten sadanviidenkymmenen vuoden aikana, ja missä tilassa minä löydän heidät? Yhä kantamassa epäjumalankuviaan." Minä sanoin: "Mutta nähdessään Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen voiman, kolmekymmentätuhatta vastaanotti Kristuksen yhdellä kertaa."

²²⁷ Nyt haluan sanoa teille naisille, tiedätkö mitä tapahtui noille naisille siellä? Minä sanoin: "Juuri siellä missä seisotte, Pyhä Henki tulee täyttämään teidät." Ja, kun he kohottivat kätensä vastaanottaakseen Kristuksen Pelastajanaan, niin lähtiessään pois sieltä; alastomina, ei mitään yllään kuin vain pieni kankaanpala etupuolella, niin lähtiessään pois sieltä, he ristivät käsivartensa tällä tavalla, koska siellä oli miehiä läsnä, sen jälkeen, kun he olivat vastaanottaneet Kristuksen.

²¹⁶ Tiedän, että otan teiltä pitkän aikaa, mutta haluan sanoa vielä yhden tätä koskevan asian, jos se sopii.

²¹⁷ Oletan, että suurin kokous, jonka Herra koskaan on minun antanut pitää Hänelle, oli Bombayssa, missä minulla oli noin viisisataatuhatta, mutta Afrikassa, siellä Durbanissa, raviradalla, oli yli kaksisataatuhatta. Tuona iltapäivänä, sen jälkeen, kun nähty armollisen Herramme tulevan alas ja tekevän niin suuria ja ihmeellisiä asioita, minä sanoin: “Lähetysaarnajat opettivat teille Sanan, mutta nyt Sana on tehty eläväksi. Se, mitä Hän sanoi, on tullut elämään.” Ja sitten, kun siellä yhdellä kertaa oli tapahtunut kaksikymmentäviisituhatta parantumista, oli siellä; vain yksi yksinkertainen pieni rukous. He olivat nähneet Pyhän Hengen juuri... Nuo ihmiset eivät edes tienneet keitä he olivat ja mistä he tulivat, se oli kaikki mitä heidän tarvitsi nähdä. Näettekö?

²¹⁸ Ja minä kysyin: “Kuinka moni haluaa vastaanottaa Kristuksen?” Kolmekymmentätuhatta nousi siellä seisomaan, alastomia alkuasukkaita, epäjumalansa mukanaan.

²¹⁹ Tohtori Bosworth, tohtori Baxter, he alkoivat itkeä. Ja veli Bosworth juoksi lavalle, sanoen: “Veli Branham, tämä on sinun kruunuspäiväsi.”

²²⁰ Veli Baxter sanoi: “Veli Branham, ihmettelenpä, uskoisin, että he tarkoittivat fyysistä parantumista.”

²²¹ Tuo poika oli nelinkontin. Ja Pyhä Henki sanoi hänelle, mistä hän tuli, mitä oli tapahtunut, sanottiin: “Sinä tulet puhumaan. Ajattele veljeäsi, hän on siellä noin puoli mailia taaempana. Hän ratsasti keltaisella vuohella, ja loukkasi jalkansa.” Minä sanoin: “Mutta, NÄIN SANOO HERRA, hän on parantunut.” Ja tässä tuli tuo poika kainalosauvojaan kantaen. Ja sotaväeltä otti noin kaksikymmentä minuuttia saada heidät hiljenemään.

²²² Sitten tämä poika, joka oli maassa nelinkontin sillä tavalla, alasti, ja kykenemättä edes kohottamaan päätään... Oi, mikä hirvittävä näky! Hän ajatteli tulevansa sinne lavalle turisteja huvittamaan, tiedättehän, jonkinlaisella viidakkotanssilla. Ja minä otin käteeni tuon ketjun ja ravistin sitä. Minä sanoin: “Jos minä voisın auttaa tuota kurjaa luontokappaletta, enkä tekisi sitä, en olisi sopiva seisomaan täällä.

⁷⁷ Nyt Raamatussa, jos haluatte ottaa sen esiin. Uskon etten ole koskaan yrittänyt puhua mitään sanomaa, ensin lukematta Sanaa. Koska minun sanani tulevat pettämään, minä olen mies. Mutta Hänen Sanansa eivät voi pettää, Hän on Jumala. Niinpä, menkäämme nyt Raamattuihimme pientä tekstiä varten, ja sitten tulemme lähtemään täältä noin kolmen- tai neljänkymmenen minuutin kuluttua, jos se on Herran tahto.

⁷⁸ Me haluamme nyt mennä kolmanteen lukuun Ilmestyskirjassa, ja aloittaa 14. jakeesta. Ja me haluamme lukea osan, joka on Sanoma Laodikean Seurakunnan Ajanjaksolle. Ja oletan, että melkein kaikki Hengellä täytetyt ihmiset ja Raamatun lukijat uskovat ja voivat sanoa aamen sille, että me olemme Laodikean seurakunta Ajanjaksossa, koska se on viimeinen ajanjakso. Kuunnelkaa Sanomaa seurakunnan tilasta, jossa se on tässä ajassa.

Ja Laodikealaisten seurakunnan enkelille kirjoita: Nämä asiat sanoo Aamen, uskollinen ja totuudellinen todistaja, Jumalan luomisen alku;

Minä tiedän sinun tekosi, että sinä et ole kylmä etkä kuuma: Tahtoisin sinun olevan kylmä tai kuuma.

Niinpä sitten koska sinä olet haalea, ja etkä kylmä tai kuuma, minä tulen oksentamaan sinut ulos suustani.

Koska sinä sanot: Minä olen rikas, ja lisääntynyt tavaroissa, eikä ole tarvetta mistään; ja etkä tiedä, että sinä olet viheliäinen, ja kurja, ja köyhä, ja sokea, ja alaston:

Minä neuvon sinua ostamaan minulta tulesa koeteltua kultaa, että voisit olla rikas, ja valkoiset vaatteet, että voisit olla vaateitettu, ja, että alastomuutesi häpeä ei näkyisi, ja voitele silmäsi silmävoiteella, että voisit nähdä.

Niin montaa kuin minä rakastan, minä nuhtelen ja kuritan: ole sen tähden innokas, ja tee parannus.

Katso, minä seison ovella, ja kolkutan: jos joku kuulee minun ääneni, ja avaa oven, minä olen tuleva sisälle hänen tykönsä, ja tulen aterioitsemaan hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.

Hänelle, joka voittaa tulen suomaan istua kanssani valtaistuimessani, niin kuin minä myös voitin, ja olen istunut alas Isäni kanssa hänen valtaistuimessansa.

Hän jolla on korva, kuulkoon hän mitä Henki sanoo seurakunnille.

⁷⁹ Herra siunatkoon tämän Sanan lukemisen. Haluan nyt muutamaksi hetkeksi ottaa pienen tekstin ja kutsua sitä, *Sisäpuolella olevat ovet*. Se on kolme sanaa, *Sisäpuolella olevat ovet*.

⁸⁰ Te saatatte nyt sanoa minulle: “Veli, täällä on mahdollisesti sata ihmistä, joten etkö usko, että se on jotenkin vähäinen teksti, kun edessäsi on sata sielua?”

⁸¹ No niin, se voi olla totta, teksti on vähäinen. Mutta, sillä ei ole merkitystä miten suuri teksti on, vaan kysymys on siitä, mitä se on. Kysymys on siitä, mitä tuo teksti sanoo, se on millä on merkitystä.

⁸² Kuten, uskon sen olleen jokin aika sitten, Louisvillessä, Kentuckyssa, kun eräs pieni poika kiipesi vintille, ja kopeloi siellä vanhoja arkkuja ja löysi erään vanhan aikaisen postimerkin. Ja ensimmäiseksi hänen mieleensä tuli, että hän voisi, sillä saada jäätelötuutin. Siellä alempana kadulla oli eräs keräilijä, joten hän lähti hänen luokseen niin lujaa kuin voi. Ja hän sanoi: “Mitä sinä haluat antaa minulle tästä postimerkistä?”

⁸³ Tuo keräilijä katsoi sitä, ja se oli jotenkin haalistunut. Hän sanoi: “Minä annan sinulle siitä dollarin.”

⁸⁴ Pojat, se oli nopeasti myyty. Hän olisi voinut antaa sen mennä neljänneksestä, ja vielä olla onnellinen saadessaan jäätelön, mutta se myytiin dollarilla. Tuo keräilijä myi sen viidelläsadalla dollarilla. Ja myöhemmin, en tiedä tarkalleen miten korkealle se meni, mutta se meni satoihin dollareihin. Katsokaahan, tuo pieni paperin pala ei ollut kovinkaan paljoa, se oli vain paperinpala, jota ette edes nostaisi ylös lattialta. Mutta tuolla paperilla ei ollut merkitystä, vaan kysymys oli siitä mitä tuolla paperilla oli.

⁸⁵ Ja sillä tavalla se on Jumalan Sanan lukemisen kanssa. Se ei ole vain paperi, kysymys ei ole paperin arvosta, tai paperin koosta, vaan siitä mitä tuolle paperille on kirjoitettu. Ja yksi sana olisi tarpeeksi pelastamaan maailman, jos se vastaanotettaisiin sillä tavalla.

²⁰⁸ Mutta, jos te vain haluatte pitää Hänet siellä ovella, te vain sanotte: “Olen liittynyt seurakuntaan. Olen yhtä hyvä kuin tekin. Katsohan, olen vastaanottanut Kristuksen.” Ehkä se on juuri se mitä olette tehneet. Mutta teitkö Hänestä Herran?

²⁰⁹ No niin, Herra ei voi asettaa sääntökirjaa ja sanoa jotakin Sanaa, ja sitten tulla ja kieltää Sitä. Ja sitten, jos te sanotte, että teillä on Pyhä Henki, ja Raamatun käskiessä tehdä jonkin määrätyn asian, te sanotte: “Oh, tuota minä en usko.” Niin muistakaa silloin, että tuo henki teissä ei ole Pyhä Henki, koska Hän ei voi kieltää itseänsä. Hän kirjoitti Sanan, ja Hän valvoo Sitä, toteuttaakseen Sen. Ymmärrätekö? Niinpä se ei ole Pyhä Henki.

²¹⁰ Jokin henki se kylläkin on. Se saattaa olla seurakunnan henki. Se saattaa olla pastorin henki. Se saattaa olla maailman henki. Minä en tiedä mikä se on, mutta, mitä tahansa se onkin... Se voi olla kirkkokunnallinen henki, “Minä olen metodisti. Minä olen baptisti. Minä olen presbyteeri. Minä olen helluntailainen. Tai sitä tai tätä.”

²¹¹ Helluntai! Muistakaa nyt, sallikaa minun oikaista se; helluntai ei ole joku organisaatio, helluntai on kokemus, jonka te saatte. Te metodistit, baptistit, katoliset ja kaikki muut, te voitte kokea helluntain. Te ette voi liittyä helluntaihin, koska ei ole mitään tapaa liittyä siihen.

²¹² Minä olen kuulunut Branhamin perheeseen viisikymmentäviisi vuotta. Tiedätekö, he eivät koskaan pyytäneet minua tulemaan Branhamiksi. Minä synnyin Branhamiksi.

²¹³ Ja se on miten te olette kristitty, te olette syntyneet kristityksi. Niin on.

²¹⁴ Oi, tuo yksityiselämä! “Oh, sanon sinulle, minun pastorini käy näissä tansseissa, ja me twistaamme siellä.” Hyvä on. Näettekö? “Älä tule sanomaan minulle, mitä voin tehdä ja mitä en.” Hyvä on, näettehän, te ette halua päästää Häntä sisälle.

²¹⁵ Antakaa Hänen vain kerran tulla sisälle, ja yrittäkää sitten mennä takaisin twisteihin ja rock’n rolleihin, tai mitä teettekin, nähdäkseenne voitteko tehdä sitä. Te ette voi tehdä sitä. Päästäkää Hänet vain kerran sisälle, ja aloittakaa sitten panemaan päällenne shortseja, jotkut teistä naisista.

²⁰¹ Onko se oikein? Te olette kuulleet tuon laulun. Olkaa vanhanaikaisia! Älkää yrittäkö ottaa esikuvaa jostakin toisesta. Hän on teidän Esimerkkinne. Yrittäkää olla kuten Hän, ja Henki teissä tulee auttamaan teitä tekemään sen. Tehkää elämänne Hänen Elämänsä kaltaiseksi.

²⁰² Kyllä, siellä on tuo ovi. Ja haluan mainita erään toisen oven. Siellä on eräs toinen ovi, aivan tämän oven vieressä, lähtiessämme kiertämään oikealta puolelta, ja tuo ovi on teidän yksityiselämäänne. Oh! Oh, siihen te ette halua Hänen sekaantuvan. “Jos minä nyt haluan mennä pienille cocktail-kutsuille, niin mitä se sinulle kuuluu? Mikä seurakunta voisi sanoa minulle, mitä minun tulee tehdä?” A-hah, siinä sitä ollaan. “Kymmenennenkö osan palkastani? Kuka voi sanoa minulle mitä tehdä? Se on minun yksityiselämäni! Minä ansaitseen tämän rahan. Minulla on oma elämäni. Minä käytän shortseja, jos tahdon. Se on etuoikeuteni amerikkalaisena.” Se on totta. Varmasti. Oikein.

²⁰³ Mutta, jos olet karitsa, etkä vuohi, katsokaahan, Karitsat ovat ne, joita Hän haluan. Heidät tullaan erottelemaan jonakin päivänä.

²⁰⁴ Lampaalla on villaa. Se on ainoa mitä, sillä on. Eikä se tehtaile tuota villaa. Meitä ei ole pyydetty tehtailemaan Hengen hedelmiä, vaan kantamaan Hengen hedelmää. Ja niin kauan kuin se on lammas, se tulee kantamaan villaa. Sen ei tarvitse tehtailla sitä. Sen rauhaset ja kaikki siinä ovat lampaan, se valmistaa villaa sen tähden, mitä sen sisäpuolella on, nuo rauhaset ja adrenaliini ja muut asiat, jotka saavat aikaan villan.

²⁰⁵ Ja, kun te olette kristitty, te tulette noudattamaan Sanaa. En välitä mitä kuka tahansa muu sanoo. Teidän ei tarvitse työskennellä aikaansaadaksenne jotakin, tuodaksenne, vetääksenne jotakin alas, pumpataksenne ylös. Te olette kristitty. Te vain automaattisesti kannatte Hengen hedelmää. Näettekö? Katsokaahan sillä tavalla se on. Ymmärrättehän?

²⁰⁶ Mutta tänä päivänä ihmiset eivät halua teidän sekaantuvan heidän yksityiseen elämäänsä.

²⁰⁷ Ainoa asia, joka nyt tulee tehdä, on vain avata jokainen ovi ja sanoa: “Tule sisälle, Jeesus.” Tarkatkaa sitten mitä tapahtuu. Kun te näette Kirjassa, että teidän pitäisi tehdä tämä, te tulette tekemään sen. Miksi? Koska silloin te olette alusta alkaen lammas.

⁸⁶ Jokin aika sitten luin erään kertomuksen... Uskon, että yksi suurimmista presidenteistä, mitä tällä kansakunnalla koskaan on ollut, oli Lincoln. Ei siksi, että hän tuli Kentuckystä, vaan koska hän oli suuri mies. Häneltä oli riistetty mahdollisuus koulutukseen, mutta kuitenkin hänellä oli sydämessään jotakin, jokin tarkoitus.

⁸⁷ Pidän miehestä, jolla on näky. Pidän ihmisistä, joilla on jotakin, minkä puolesta he taistelevat, jotka eivät vain makaa paikallaan ja sano: “Hyvä on, mitä sitten tulee, ei, sillä ole väliä.” Oh, tehkää jotakin sen puolesta! Eikä Lincoln koskaan antanut puutteellisen koulutuksensa seistä sen tiellä; hänellä oli jotakin tehtävänään. Uskon, että jokaisen kristityn tulisi olla sillä tavalla, löytäkää tarkoituksenne, ja menkää sitten ja tehkää se.

⁸⁸ Jokainen jäsen tässä Liikemiesten osastossa, älkää vain sanoko: “No niin, meillä on aamiainen kerran kuussa”, sitä se ei ole, tai, “joka lauantai”. Omatkaa elämän tarkoitus, jotakin mitä te tulette tekemään. Tehkäämme se. Jumala on asettanut teidät tänne; tehkää jotakin sen kanssa, jokainen jäsen, jokaisessa seurakunnassa. Täällä kaupungissa on herätys. Tuo herätys on siellä tarkoitusta varten. Ottakaamme jotakin irti siitä. Tehkäämme jotakin sen kanssa.

⁸⁹ Herra Lincolnin aikana, siellä oli sodassa eräs nuori mies, joka oli alusta alkaen pelkuri. Ja ollessaan suorittamassa palvelusta, hän lähti pois palveluspaikaltansa; ja oikeus päätti häntä vastaan ja hänet tultaisiin ampumaan. Ja oh, se oli hirvittävää. Ja eräs nuorimies, joka rakasti häntä, meni herra Lincolnin luo saadakseen hänelle armahduksen. Hän oli tuohon aikaan presidenttinä täällä Yhdysvalloissa, joten hän meni hänen luokseen, saadakseen armahduksen.

⁹⁰ Ja pitkä, ja parrakas, tyypillinen eteläläinen, laiha, herra Lincoln oli juuri laskeutumassa alas vaunuistaan, kun hän sanoi hänelle: “Herra Lincoln, siellä on eräs poika, joka tullaan ampumaan kahden päivän kuluttua, koska hän lähti pakoon taistelun aikana.” Ja hän sanoi: “Herra Lincoln, tuo poika ei ole mikään paha poika. Mutta, kun kaikki nuo musketit tulittivat, ja ihmisiä kuoli, hän tuli hermostuneeksi. Ja hän oli niin hermostunut, että vain nosti ylös kätensä ja alkoi huutaa.” Ja hän sanoi: “Olen tuntenut tuon pojan. Ja herra Lincoln, vain teidän nimenne tällä paperinpalalla voi säästää hänen elämänsä. Ettekö tahtoisi tehdä sitä?”

⁹¹ Tietenkin tämä kristitty herrasmies nopeasti allekirjoitti tuon paperin: “Olen armahtanut sen-ja-sen.” Ja alle hän kirjoitti nimensä: “Abraham Lincoln, Yhdysvaltain presidentti.”

⁹² Ja takaisin tuo sanansaattaja meni niin lujaa kuin voi. Ja hän juoksi sinne selliin ja sanoi: “Sinä olet vapaa! Sinä olet vapaa! Tässä on herra Lincolnin allekirjoitus siitä. Sinä olet vapaa!”

⁹³ Hän sanoi: “Miksi sinä tulet pilkkaamaan minua, tietäen, että olen huomenna kuoleva?” Hän sanoi: “Vie se pois täältä, sinä vain teet minusta pilaa.” Eikä hän halunnut vastaanottaa sitä. Hän sanoi: “Ei, minä en halua sitä. Jos se olisi presidentiltä, olisi siinä vaakuna ja se olisi hänen omalla paperillaan.”

Hän sanoi: “Mutta se on hänen allekirjoituksensa!”

⁹⁴ Hän sanoi: “Kuinka voisin tietää, että se on hänen allekirjoituksensa? Sinä vain teet pilaa minusta. Sinä vain yrität saada minusta tuntumaan hyvältä.” Ja hän vain alkoi huutaa, ja käänsi selkänsä. Ja tuo poika ammuttiin seuraavana aamuna.

⁹⁵ Ja, vaikka presidentin nimi olikin paperilla, että hän oli armahtanut hänet, niin mitä sitten tapahtui tuon pojan kuoleman jälkeen? Asia käsiteltiin valtion oikeudessa. Ja tässä on korkeimman oikeuden päätös, joka on viimeinen sana. Joskus me emme pidä heidän päätöksistään, mutta meidän täytyy tyytyä niihin joka tapauksessa, ja toimia sen mukaan, koska se on lopullista. Ja nyt tässä päätöksessä sanottiin: “Armahdus ei ole armahdus, ellei sitä ole vastaanotettu armahduksena.”

⁹⁶ Ja sillä tavalla Jumalan Sana on. Se on armahdus, jos se on vastaanotettu armahduksena. Se on Jumalan Sana, se on Jumalan Voima, niille, jotka tahtovat uskoa Sen ja vastaanottaa Sen.

⁹⁷ Huolimatta siitä, kuinka te katsotte sitä ja sanotte: “Oh, se on niin sekaisin, on ollut niin miljoonia käännöksiä ja kaikkea muuta sellaista.” Se saattaa olla sillä tavalla joillekin.

⁹⁸ Mutta minulle, se on yhä Jumalan Sana: “Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäti.” Hän on velvollisuuden sitoma pysymään tuon Sanan mukaan.

⁹⁹ Hänen täytyy nyt tuomita seurakunta jonakin päivänä. Ja, jos Hän tuomitsee sen katolisella kirkolla, niin kuin he sanovat, että Hän tulee

heidän ei tarvinnut piiskata, seisoi siellä rinta pystyssä ja leuka ylhäällä, tehden töitä! Hän sanoi: “Hei! Minä haluan ostaa hänet.”

¹⁹⁶ Omistaja sanoi: “Oi, ei! Hän ei ole myytävänä.” Hän sanoi: “Eikö hän sitten olekaan orja?” Sanottiin: “Kyllä.”

¹⁹⁷ Hän kysyi: “Mikä sitten tekee hänet niin erilaiseksi? Ruokitke te häntä eri tavalla?”

Omistaja sanoi: “Ei, kaikki he syövät yhdessä siellä parakeilla.”

Hän kysyi: “Onko hän noiden muiden pomo?”

Sanottiin: “Ei, hän on vain orja.”

“Mutta mikä sitten tekee hänet niin erilaiseksi”, hän kysyi?

¹⁹⁸ Omistaja sanoi: “Tiedätkö, minä itsekin ihmettelin sitä. Mutta tiedätkö, että siellä kotimaassaan, Afrikassa, josta he tulevat, tuon pojan isä on erään heimon kuningas. Ja, vaikka hän onkin täällä vieras, käyttäytyy hän kuin kuninkaan poika?”

¹⁹⁹ Oh, ajattelin, miten sopivaa se onkaan jollekin nuorelle kristitylle naiselle tai miehelle. Naiset, lopettakaa tuonkaltaisten vaatteiden pitäminen! Miehet, lopettakaa noiden likaisten vitsien kertominen ja kaikki sellaiset asiat! Me olemme Kuninkaan poikia ja tyttöjä. Pukeutukaa niin kuin kuningatar, pukeutukaa kuin hieno nainen. Toimikaa niin kuin herrasmiehet, älkää antako hiusten kasvaa pitkiksi sillä tavalla. Raamattu sanoo: “Se on väärin (luonto opettaa teille) jos miehellä on pitkät hiukset. Ja se on häpeällinen asia, jos nainen rukoilee hiukset leikattuina.” Miten on näiden asioiden kanssa? “On kauhistus naisen panna ylleen miehelle kuuluvia vaatekappaleita.” Suuri muuttumaton Jumala ei muutu. Mutta kuitenkin tänään he ovat vapaat tekemään niin kuin muutkin kansakunnassamme tekevät, mikä häpeä! Toimikaamme kuten Jumalan pojat ja tyttäret. Eläkäämme sillä tavalla. Me olemme Kuninkaan poikia. Sitä me olemme. Juuri nyt tämä sekasotku ja törky ja saasta täällä ympärillä, ihmiset kutsuvat itseään kristityiksi ja yhä toimivat sillä tavalla!

²⁰⁰ Mutta muistakaa, yhtenä päivänä me kuulimme kolkutuksen, avasimme ja päästimme Hänet sisälle, ja ylpeys ja kaikki muu lähti. Aamen. Minä en välitä miksi he minua kutsuvat.

*“Oh, arvaan, että olen vähän vanhanaikainen,
mutta Pelastajani myös oli vanhanaikainen. “*

He siittivät niitä toistensa kanssa; he valitsivat jonkun suurikokoisen miehen ja siittivät hänet jollekin suurikokoiselle naiselle, poissa oman vaimonsa luota, saadakseen aikaan suurempikokoisia orjia. Oi, Jumala panee heidät vastaamaan siitä jonakin päivänä! Se on totta. Sellainen ei ole oikein.

¹⁹¹ Kuten Abraham Lincoln sanoi erään kerran, laskeutuessaan laivasta siellä New Orleansissa, ottaen pois silinterihattunsa...

¹⁹² Laskeutuessaan laivasta, hän oli nähnyt siellä kolme tai neljä pientä neekeriä, seisomassa paljain jaloin paikassa, jossa lehmä oli maannut, sulattaen jään maasta. Ja he seisoivat siellä, sen jälkeen, kun lehmät oli ajettu sisään. Heidän pienet jalkansa olivat turvoksissa ja vuotivat verta. Ja he lauloivat: "Sinulla on kengät, minulla on kengät, kaikilla Jumalan lapsilla on kengät."

¹⁹³ Kun hän oli noussut laivasta, hän käveli sinne härkäaitaukseen, jossa he olivat piiskaamassa erästä suurta neekeriä, testatakseen hänen sydäntään. He ajoivat häntä piiskalla ylös ja alas katua; ja sitten ne tarkistivat hänen sydämensä, nähdäkseen oliko hän kunnossa. Hänen pieni vaimo raukkansa seisoj siellä kaksi tai kolme lasta käsivarsiensa suojassa sillä tavalla; ja he olivat myymässä häntä, siittääkseen hänet jollekin suuremmalle naiselle. Vanha Abraham Lincoln pani hattunsa kainaloonsa, löi nyrkkiänsä ja sanoi: "Tämä on väärin! Ja jonakin päivänä tulen iskemään sitä, vaikka se maksaisi elämäni." Ja siellä Chicagon museossa lepää se verinen vaatekappale, joka vapautti neekerit siitä.

¹⁹⁴ Ja minä sanon, että synty ja sellaiset asiat ovat väärin! Auttakoon Jumala minua iskemään sitä, samoin kuin kaikkia muitakin Evankeliumin palvelijoita. Me olemme syntyneet vapaana, Jumalan lapsina. Ei ole meidän asiamme antaa jonkun uskontunnustuksen tai kultin viedä meitä Kirkkojen maailmanneuvostoon. Me olemme vapaana syntyneitä miehiä, Pyhässä Hengessä. Meillä on oikeutemme. Me tulimme ulos tuonkaltaisesta asiasta, ollaksemme helluntailaisia. Se on totta. Nyt me olemme vapaat. Meidän ei enää tarvitse olla sidottuja uudestaan noihin asioihin.

¹⁹⁵ Mutta tämä ostaja, katsellessaan siellä olevia, noin sataa orjaa, siellä suurella maatilalla, hän sanoi: "Hei!" Eräs pieni mies siellä, jota

tekemään, silloin millä katolisista kirkkoista Hän tulee tekemään sen? Ne eroavat toisistansa. Jos Hän tuomitsee sen metodisteilla, te baptistit olette menneitä. Jos Hän tuomitsee sen helluntailaisilla, silloin kaikki muut teistä olette menneitä.

¹⁰⁰ Mutta Hän ei tule tuomitsemaan sitä jollakin kirkolla. Raamattu sanoo: "Hän tulee tuomitsemaan maailman Jeesuksella Kristuksella, ja Kristus on Sana." Niinpä te näette, ettei meillä ole mitään puolustusta, se on Jumalan Sana, jolla Hän on tuomitseva meidät. Eikä ole väliä kuinka pienestä Sanasta on kysymys, yksikin sana on merkityksellinen Tässä, sanotaan Ilmestyskirja 22:18.

¹⁰¹ Ensimmäiseksi, aloitan 1. Mooseksen kirjasta. Jumala antoi ihmisluvulle Sanansa, suojaamaan heidät kuolemalta, synniltä, murheelta, tai miltä tahansa onnettomuudelta. Se oli Hänen Sanansa ketju. "Sinun ei tule koskettaa tähän määrättyyn puuhun, sillä päivänä jona siitä syötte, sinä päivänä te kuollette." Ja ketju on parhaimmillaan niin vahva kuin sen heikoin lenkki. Ja meidän sielumme riippuvat helvetin yllä, pitäen kiinni tästä ketjusta; katkaiskaa siitä yksi Sanan-lenkki, niin se on kaikki mitä teidän täytyy tehdä. Eeva ei rikkonut kokonaista lausetta, hän rikkoi vain yhden Sanan, Saatanan mukaan. Se oli Kirjan alussa.

¹⁰² Keskellä Kirjaa tuli Jeesus ja sanoi: "Ihminen ei elä ainoastaan leivän mukaan, vaan jokaisen Sanan mukaan." Ei osasta siitä, yhdestä sieltä ja toisesta täältä, vaan "jokaisen Sanan mukaan, joka lähtee Jumalan suusta."

¹⁰³ Kun Hän oli kuollut, ylösnoussut, ja mennyt taivaaseen, ja palannut takaisin ja antanut Johannekselle... Niin kuin Hän sanoi siellä ylösnousemuksensa jälkeen, kun he kysyivät Häneltä: "Mitä tulee tapahtumaan tälle miehelle?"

¹⁰⁴ Jeesus sanoi: "Mitä se teille kuuluu, jos hän viipyy kunnes Minä tulen?" Tietäen ettei hänen elämänsä, vaan palvelustehtävänsä tulisi jatkumaan. Ja Hän nosti hänet taivaaseen Ilmestyskirjan 4. luvussa, ja näytti hänelle kaikki asiat joiden tuli tapahtua, jopa tämänpäiväisen tekstimme, jossa me nyt elämme.

¹⁰⁵ Sitten 22. luvun, viimeisen luvun, 18. jakeessa Hän sanoo: "Kuka tahansa ottaa yhden Sanan pois tästä Kirjasta, tai lisää yhden sanan Siihen, hänen osansa tullaan ottamaan pois Elämän Kirjasta." Näettekö?

Niinpä me uskomme, että ihminen elää jokaisen Jumalan Sanan mukaan. Minä uskon sen ja tiedän, että se on totta. Kuinka pieni tahansa, sillä ei ole merkitystä, tarvitaan vain yksi sana tekemään se.

¹⁰⁶ Ajattelen sitä kuinka vähäinen tai merkityksetön se saattaa olla, kun näen monia kanadalaisia ystäviäni istumassa täällä. Muistan olleeni Kanadassa, kun Kuningas George... Hän, jonka puolesta minulla oli etuoikeus mennä rukoilemaan, kun hän parantui tuosta multippeliskleroosista; hän kärsi tuona päivänä skleroosiksesta, ja hänellä oli myöskin vatsahaava; niin kuin monet teistä kanadalaisista, ja myös amerikkalaisista, tiedätte. Mutta ollessaan siellä matkalla, istuen tuossa ajoneuvossa, hän oli kuningas. Hän käyttäytyi kuin kuningas. Hänen kaunis kuningattarensa istui hänen rinnallaan, sinisessä leningissään, hänen tullessaan katua alas.

¹⁰⁷ Ja eräs ystäväni ja minä, me seisoin siellä yhdessä. Ja noiden vaunujen kulkiessa ohitse, hän käänsi päänsä ja alkoi itkeä. Laskin käteni hänen olalleen ja sanoin: "Mikä on vikana?"

¹⁰⁸ Hän sanoi: "Veli Branham, siellä menee minun kuninkaani ja hänen kuningattarensa." No niin, saatoin arvostaa sitä.

¹⁰⁹ Sitten ajattelin: "Jos kuninkaan ohikulkeminen, joka on Englannin hallituksen pää, voi saada kanadalaisen kääntämään päänsä ja itkemään, niin mitä se tulee olemaan, kun me näemme oman Kuninkaamme?" Ja ajatella sitä kuinka meidän oma osamme on olla Kuningatar.

¹¹⁰ Silloin lapset kaikista kouluista olivat siellä ulkona, ja heille oli annettu pieni brittiläinen lippu. Kanadan lippua kutsutaan joksikin muuksi. Veli Fred, miksi Kanadan lippua kutsutaan? [Veli Fred Sothmann sanoo: "Union Jack."] Union Jack. Mutta he antoivat heille pienen brittien lipun, jota heiluttaa. Ja kuninkaan kulkiessa ohitse, seisovat kaikki nämä pienet kaverit heiluttamassa lippujaan, ja huutaen kuninkaalle. Ja siellä oli soittokunnat soittamassa *God Save The King*, kun ne marssivat kaupungin lävitse.

¹¹¹ Oh, jospa vain voisitte saada kuvan siitä, mitä se tulee olemaan siellä, tuossa ylösnousemuksessa!

¹¹² Ja näille lapsille oli annettu ohjeet palata takaisin kouluun niin pian kuin paraati olisi ohitse. Ja, kun he olivat palanneet takaisin, puuttui yhdestä koulusta eräs pieni tyttö. Ja he menivät kaikkialle, ylös ja alas

¹⁸⁴ Ja vaimoni sanoi: "Hyvä on sitten, jos me emme ole amerikkalaisia, niin mitä me olemme?"

¹⁸⁵ Minä sanoin: "Meidän Kuningaskuntamme on Ylhäältä." Katsohan, me olemme vapaat, uudestisyntyneet. Jumalan Kuningaskunta on sisällisesti teissä. Näettehän, te toimitte niin kuin siellä Ylhäällä, te olette valtuutettuja sieltä Ylhäältä. Minä sanoin: "Me kansalaisia täällä, eläen täällä lihassa. Mutta meidän Hengessämme, siinä me olemme pyhiinvaeltajia ja muukalaisia." Me olemme vieraita maailmalle nyt, jopa omalle kansallemme, sillä me olemme vastaanottaneet kutsun tulla osaksi Hänestä, Hänen Sanastansa, kun se kolkutti sydämellemme. Ja Sana valmistaa meidät, saaden meidät elämään ja toimimaan kuten kristityt.

¹⁸⁶ Jokin aika sitten, etelässä... Se on eräs pikku kertomus. Siellä oli eräs ostaja. He myivät orjia. Se oli rotuerottelun aikana, kun heillä oli orjia etelässä. He voivat kulkea ohitse ja ostaa heitä, aivan niin kuin te ostaisitte käytetyn auton niiden myyjältä.

¹⁸⁷ No niin, minä en ole mikään rotujen yhdistelijä. Minä olen rotuerottelija. Koska en välitä kuinka paljon he väittelevät asiasta, mutta te ette voi olla kristitty ja rotujen sekoittaja. Se on tarkalleen oikein. Jopa Jumala erottaa oman kansansa. Hän erottaa omansa: "Tulkaa ulos heidän keskeltänsä!" Hän veti Israelin, juutalaisen rodun, ulos kaikista maailman roduista. Hän on rotuerottelija.

¹⁸⁸ Mutta minä en usko, että kukaan mies olisi orja. Jumala teki miehen; mies teki orjat. En usko, että yhden rodun tai värin tulisi hallita toisen ylitse.

¹⁸⁹ Mutta on olemassa rotuerottelu, Kristuksen Morsian on erotettu muista seurakunnista, ja se on oikein; on luonnollinen seurakunta, ja hengellinen Seurakunta; lihallinen seurakunta ja Sana Seurakunta. Se on aina ollut niin. "Jeesus tuli omillensa, ja Hänen omansa eivät vastaanottaneet Häntä; mutta niin monille kuin vastaanottivat Hänet!"

¹⁹⁰ Niinpä siellä oli näitä ostajia, jotka ohi kulkiessaan ostivat näitä orjia. Kerran yksi heistä tuli eräälle suurelle maatilalle, ja tarkkaili näitä orjia. Noita orjia lyötiin kovasti ja kaikkea muuta, tiedättehän. He olivat poissa kotoaan, eivätkä koskaan enää pääsisi sinne takaisin. Buurilaiset, nuo hollantilaiset olivat tuoneet heidät sieltä tänne ja myyneet heidät. Eivätkä he enää koskaan tulisi näkemään isäänsä, äitiänsä tai lapsiansa.

¹⁷⁹ Mutta aito Pyhä Henki saa naiset pukeutumaan säädyllyisesti ja näyttämään pyhältä.

¹⁸⁰ Vaimoni sanoi minulle kerran, kun olimme kävelemässä kadulla siellä osassa maata mistä tulemme, ja löysimme sieltä erään naisen, jolla oli yllään leninki. Se oli hyvin outo asia, näettekö, sielläpäin ei ole liian monia helluntailaisia. Niinpä me löysimme sieltä naisen, jolla oli yllään leninki. Ja hän sanoi: "Billy, minä tunnen joitakin noista naisista. He laulavat kuoroissa täällä näissä seurakunnissa."

Sanoin: "Varmasti."

Hän sanoi: "Mutta he väittävät olevansa kristittyjä?"

Sanoin: "Kultaseni, katsohan..."

Hän sanoi: "Miksi sitten me...?"

Sanoin: "Katsohan, kulta, me emme ole ollenkaan heidän rotuisiaan."

Hän sanoi: "Mitä? Hehän ovat amerikkalaisia."

Sanoin: "Kyllä, mutta me emme ole."

Hän sanoi: "Emmekö me ole?"

Sanoin: "Emme."

¹⁸¹ Minä sanoin: "Kun menen Saksaan, löydän sieltä Saksan hengen. Kun menin Suomeen..." Siellä saunassa, monet teistä suomalaisista tiedätte sen, kylvettävät naiset miehiä. Niinpä se on vain suomalainen henki. Valtavan hienoja ihmisiä, mutta... minne tahansa te menettekin, te löydätte kansakunnallisen hengen.

¹⁸² Menkää johonkin seurakuntaan ja tarkatkaa pastoria, jos hän on todella villi ja touhuu kaikenlaista, tulee seurakunta tekemään samoin. Näettekö? Pyhän Hengen asemesta he ottavat toinen toisensa hengen.

¹⁸³ Siitä syystä meillä on niin paljon kieroutunutta opetusta Raamatusta. Sen sijaan, että olisivat tulleet takaisin piirustukseen, he ovat ottaneet jonkun kirkkokunnan hengen. Näettehän? Mutta Sana on heille aivan yhtä vieras kuin niinä päivinä, jolloin Jeesus tuli ja esitteli todellisen ja aidon Evankeliumin. He sanoivat: "Hän on perkele. Hän on Belsebul." Näettekö? Mutta siinä te näette sen.

katuja, etsien häntä. Ja lopulta he löysivät erään puhelinpylvään takaa hyvin pienen, kääpiökasvuisen tytön, joka siellä itki sydämensä pohjasta.

¹¹³ Sitten tuo opettaja nosti hänet ylös, kysyen: "Mikä on vikana? Etkö sinä nähnyt kuningasta?"

Hän sanoi: "Kyllä minä näin kuninkaan."

Hän kysyi: "Etkö sinä heiluttanut lippuasi?"

Hän sanoi: "Kyllä minä heilutin lippuani."

Opettaja sanoi: "Hyvä on, mutta miksi sinä sitten itket?"

¹¹⁴ Hän sanoi: "Katsohan, opettaja, minä olen niin pieni, ja muut suuremmat seisoivat edessäni. Ja minä heilutin lippuani, mutta hän ei nähnyt sitä." Ja se saattoi tuon tytön hyvin levottomaksi.

No niin, saattaa olla, ettei Kuningas George nähnyt tuota pientä tyttöä. Hän ei ehkä nähnyt hänen isänmaallista sydäntään, ja sitä mitä hän tunsi häntä kohtaan, koska hän oli liian lyhyt.

¹¹⁵ Mutta niin ei ole meidän Kuninkaamme kanssa! Oi, Hän näkee vähäisimmänkin asian mitä me teemme. Ja Hän tietää kaikki asiat ja ajatukset joita sydämissämme on, ja mitä tahansa me teemme, kuinka vähäistä se onkin. Ja kuinka me sitten palvelemme Häntä? Palvelemalla toinen toistamme. Jos minä en rakasta teitä, niin kuinka voisin rakastaa Häntä? Näettekö? "Niin paljon kuin te olette tehneet näille Minun pienimmilleni, sen te olette tehneet Minulle."

¹¹⁶ Kysymys on noista pienistä asioista, joita me joskus jätämme tekemättä, ne ovat ne, jotka rikkovat koko ketjun, näettehän, ja antaa meidän mennä vapaasti, vain olla kirkkokunnallismielinen, ja unohtaa nämä pienet asiat, jotka todella ovat ehdottoman välttämättömiä. Kaikki, jokainen Jumalan Sana, on ehdottomasti välttämätön. Yhtään Siitä ei voida jättää pois. Meidän täytyy ottaa Siitä jokainen Sana, aivan sillä tavalla kuin se oli kirjoitettu.

¹¹⁷ "Minä seison ovella ja kolkutan", sanoi Jeesus tässä Laodikean Ajanjaksossa. Huomasitteko, että se oli ainoa seurakunnan ajanjakso, jossa Hänet oli pantu ulos Seurakunnastansa? Kaikissa muissa seurakunnan ajanjaksoissa Hän oli seurakunnan sisällä. Kautta luterilaisten ja metodistien ja niin edespäin, Hän oli seurakunnan

sisäpuolella. Mutta täällä Hän on ulkopuolella, meidän uskontunnustuksemme ja muut asiamme ovat ajaneet Hänet ulos seurakunnasta. Mutta Hän seisoo siellä ulkopuolella, yhä kolkuttaen: “Joka kuulee ja avaa oven, hänen luoksensa Minä tulen, aterioidakseni heidän kanssaan. Hänelle Minä annan silmävoidetta ja valkoiset vaatteet; ja annan hänelle Taivaan rikkauudet; hänelle, joka kuulee Minun kolkutukseni.”

¹¹⁸ Ajattelin voivani muistaa tuon taiteilijan nimen, joka maalasi tuon kuvan ovesta, jonka ulkopuolella Hän oli. Tiedättekö, kaikkien suurten maalausten täytyy ensin käydä arvostelijoiden hallin lävitse, ennen kuin sitä voidaan ripustaa Kuuluisuuksien Halliin. Tuo alkuperäinen maalaus maksaisi nyt miljoonia dollareita.

¹¹⁹ Mutta katsokaahan, se on kuten Seurakunta, jonka täytyy kulkea arvostelijoiden hallin lävitse. Me käymme sen lävitse. Teitä tullaan kutsumaan “pyhiksi kieriskelijöiksi”, ja kaikeksi muuksi. Mutta, jos vain voitte säilyttää asemanne Kristuksessa, silloin jonakin päivänä, Hän tulee viemään meidät Kuuluisuuksien Halliin. Mutta ensin meidän on kestettävä arvostelu. Se on missä meidän vähäisyytemme tulee näkyviin. “Hän, joka ei kestä kuritusta, on avioton lapsi, eikä Jumalan lapsi.” Ei väliä, kuinka paljon hän liittyy seurakuntaan, tai mitä hän on tehnyt, jos hän ei kestä kuritusta, on hän yhä avioton, eikä mikään todellinen Jumalan lapsi. Todellinen, aito Jumalan lapsi ei välitä, mitä maailma sanoo. Kaikki muu on toisarvoista, hänen mielensä on Kristuksessa, ja se selvittää sen. Mitä tahansa Kristus käskää tehdä, hän tulee tekemään sen. Minne tahansa Karitsa menee, he ovat Hänen kanssaan. Ja silloin te näette Hänen ilmestymisensä, Hänen läsnäolonsa, ja mitä Hän tekee. Hän on aina Morsiamensa kanssa. Hän kosiskelee Morsianta, ja jonakin päivänä tulee olemaan Hääateria.

¹²⁰ Nyt joka tapauksessa, siellä oli kokoontunut joukko arvostelijoita tämän taiteilijan ympärille. Enkä voi nyt muistaa hänen nimeään. Mieleeni tulee Michelangelo, mutta hän oli tuon Mooseksen patsaan kuvanveistäjä. Mutta eräs arvostelija sanoi tälle taiteilijalle: “Sinun maalauksesi on erittäin hieno, eikä minulla ole mitään mitä voisin sanoa sitä vastaan.” Hän sanoi: “Koska Hänellä on lyhty kädessään, osoittaa se, että Hän myös tulee yön pimeimpänä hetkenä. Sitten Hän seisoo korva ovea vasten, ollakseen varma, että kuulee vaimeimmankin kutsun.

¹⁷³ “Mutta”, te sanotte, “sinun tulisi opettaa meille asioita, veli Branham, kuten kuinka saada Pyhä Henki, ja kuinka olla sitä tai tätä.” Kuinka te oppisitte algebraa, jos ette tunne ABC:tänne? Kun ette edes tiedä kuinka toimia tai näyttää kristityltä, pukeutua kuin kristitty. On häpeällistä nähdä näitä naisia kadulla tänään.

¹⁷⁴ Menin sisälle erääseen paikkaan eilen, kun, oh, joitakin näistä kieroutuneista porukoista tuli sisälle. Heillä, noilla miehillä oli hiukset silmissään ja ne riippuivat alas niskassa, valtavan suuret kengät jaloissa ja suut puoliavoimina. Ulkonäöstä voitte nähdä, että he olivat rikollisia. Ja he tulivat sinne sisään sillä tavalla ja sanoivat: “Me olemme ranskalaisia.”

¹⁷⁵ Kuka maailmassa haluaisi palkata liikkeeseensä jotakin tuonkaltaista miestä? Kuinka he saavat toimeentulonsa? Ja näin pari todellista poikaa istumassa siellä... mutta nämä hyypiöt tulivat sieltä yliopistosta, tai uskon heidän kutsuvan itseään bugs tai beatles, tai jotakin senkaltaista, jotakin mikä tulee Englannista. Ja sitten he olivat siellä sillä tavalla, kuka palkkaisi jotakin senkaltaista työskentelemään itselleen? Ottaisitteko te jotakin senkaltaista miestä liikkeeseen, te liikemiehet?

Jos niin tekisitte, silloin siellä on jotakin... te ette vielä ole tarpeeksi lähellä Ristiä.

¹⁷⁶ Katsokaa näitä naisia ulkona kadulla, se on häpeä! He ovat ehkä viattomia pikku naisia, nuo pienen pienet vaatteet yllään, mutta se miltä he näyttävät, on häpeällistä. Jos te sanoisitte: “Hei, nainen, sinä teet aviorikoksen.”

¹⁷⁷ He sanoisivat: “Hetkinen vain, nuori mies! Minä olen yhtä siveellinen kuin...” Se saattaa olla niin, omissa ajatuksissanne. Ja saattaa olla, että se voidaan jopa todistaa lääkärin tutkimuksella, niin olevan.

¹⁷⁸ Mutta muistakaa, Tuomion Päivänä, te tulette vastaamaan aviorikoksesta. Jeesus sanoi: “Kuka tahansa katsoo naista himoitien häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan”, ja te esittelitte itseänne tuolle miehelle. Näettekö kuinka Perkele on saanut heidät sokaistuksi? Se on häpeällistä. Se on häpeä. Katsokaahan, heissä on henki. Ja se on tuo henki, joka tekee sen. Se on epäpyhä henki.

itseään tervetulleeksi, niin kauan kuin te pidätte tuon ylpeyden oven suljettuna.

¹⁶⁷ Hänen täytyy nöyryyttää teidät. Katsokaahan, se on mitä varten Hän tulee sisälle. “Onko tarkoituksesi kertoa minulle, että minun täytyisi mennä sinne ja toimia niin kuin muutkin heistä?” No niin, ei teidän ole pakko, se ainakin on varmaa. “No niin, mutta mitä sinä ajattelet minun tekevän, kun seuraavan kerran menen liikeneuvotteluun? Mitä minä tekisin, jos kohtaisin työnantajani huomenna? Ja, että täytyisikö minun saada tuo Henki ylleni, niin että voisin hypätä pystyyn siellä kesken työni ja alkaisin puhumaan kielillä, oh, se olisi niin nöyryyttävää minulle. Ei, pysy ulkona sieltä!”

¹⁶⁸ Näettekö, siinä se on teille. Kyllä, te haluatte päästää Jeesuksen sisälle, te liitytte seurakuntaan ja panette nimenne kirjaan, ja vastaanotatte Jeesuksen Pelastajananne; mutta miten on sen kanssa, että Hän olisi teidän Herranne, jolla on täydet valtuudet ylitsenne? Kun Hän on Herra, Hänellä on se kaikki, se kaikki kuuluu Hänelle; Katsokaahan, silloin te olette täysin antautuneet Hänelle.

¹⁶⁹ Mutta tuo pieni ylpeys. “Oh, tarkoitatko, että meidän naisten täytyisi antaa hiustenne kasvaa?” No niin, se on mitä Hän sanoo. “Täytyykö meidän lopettaa make-upin käyttö ja kaikki ehostus?” Se on mitä Hän on sanonut. “Mutta mitä sinä ajattelet ompeluseurani sanovan? He kutsuisivat minua vanhanaikaiseksi.” Hyvä on, pidä vain ylpeytesi. Jatka vain edelleen. Hän tulee seisomaan ovelle, ja se on niin pitkälle kuin Hän voi päästä, ei yhtään pidemmälle.

¹⁷⁰ Mutta, kun olette valmis avaamaan tuon oven ja annatte Hänen tulla sisälle, tulee Hän puhdistamaan sen teidän puolestanne. Shortsit tulevat lentämään roskapönttöön ja samoin kaikki make-upit, ja todelliselle uskavaiselle tulee kampaaja kuolemaan nälkään, jos hän vain leikkaa naisten hiuksia.

¹⁷¹ Nyt sanotaan: “Se ei...!” Oi kyllä, se merkitsee sitä myöskin. Se on, mitä Raamattu sanoo. Niin se on. Katsokaahan, siellä on eräs pieni sana, ja te ette halua Häntä sinne.

“Mutta minun pastorini sanoo...!”

¹⁷² Minä en välitä mitä pastori sanoo. Kysymys on siitä mitä Raamattu sanoo, että “on häpeä naisen tehdä niin”.

Hänellä on korva ovea vasten, ja Hän kolkuttaa ovelle. Mutta on yksi asia, jonka olet unohtanut maalauksestasi.”

¹²¹ Ja tämä taiteilija, joka oli käyttänyt koko elämänsä sen maalaamiseen, sanoi: “Mikä se on mitä olen unohtanut, herra?”

¹²² Hän sanoi: “Ei väliä, kuinka paljon Hän kolkuttaa, sinä unohdit panna siihen säpin. Ovessa ei ole kädensijaa.” Jos huomioitte tuon oven, ei siinä ole kädensijaa.

¹²³ “Oi”, sanoi tämä taiteilija, “minä maalasin sen sillä tavalla. Katsohan, herra, kädensija on sisäpuolella. Sinä olet se, joka avaat oven.”

¹²⁴ Oh, miksi joku kolkuttaisi jonkun ovelle? Hän yrittää päästä sisälle. Hänellä ehkä on jotakin, mitä hän haluaisi sanoa teille, tai jotakin mistä keskustella kanssanne. Hänellä on teille sanoma. Se on syy, miksi ihmiset kolkuttavat toistensa ovelle. Heillä on jokin syy tehdä se. Sitä ei voi tapahtua ilman jotakin syytä. Te ette menisi jonkun toisen taloon, ellei teillä ole jotakin syytä mennä; jos ei mitään muuta, niin te menette vierailulle, viette hänelle sanoman, tai jotakin sellaista. On jokin syy miehen mennä kolkuttamaan toisen miehen ovelle.

¹²⁵ Ja missä tahansa on kysymys, siellä täytyy olla myös vastaus. Ei voisi olla kysymystä ilman vastausta. Niinpä se on mitä me etsimme Raamatusta, Raamatussa on vastaus tämän päivän kysymyksiin. Ja Kristus on tuo Vastaus.

¹²⁶ Monet tärkeät ihmiset ovat kolkutelleet oville elämänsä aikana, ja moni on kolkuttanut menneinä aikoina; ja, jos aikaa jatkuu, tulevat vielä monet tärkeät ihmiset mahdollisesti kolkuttamaan.

¹²⁷ Nyt, jos joku kolkuttaisi teidän ovelle, niin ensimmäinen asia, jonka te tekisitte, jos vain voisitte, olisi katsoa verhon raosta kuka siellä on.

¹²⁸ Jos te olette kiireinen, niin kuin me tänään väitämme olevamme: “On liian kiire mennäksemme kirkkoon; ja tiedätkö, minun kirkkoni ei usko tuonkaltaiseen asiaan.” Katsokaahan, me olemme joskus vähän poissa Sanan linjasta.

¹²⁹ Mutta te vedätte vähän verhoa sivuun, nähdäksenne kuka siellä seisoo, ja jos se on joku tärkeä henkilö, te nopeasti juoksette ovelle.

¹³⁰ Menkäämme nyt ajassa taaksepäin hieman, ja ottakaamme joitakin ihmisiä, jotka siellä kolkuttivat. Ajatelkaamme Egyptin faaraota, monia satoja vuosia sitten. Mitä, jos faarao, Egyptin kuningas, olisi tullut jonkun talonpojan asunnolle? Ja tällä maalaisella olisi ollut jotakin erimielisyyttä faaraon kanssa, eikä uskoisi hänen politiikkaansa. Mutta tässä seisoi faarao jonkun muurarin ovella, tai mudantonkijan, niin kuin me heitä kutsuisimme Egyptissä. Ja hän raottaa hieman verhoa, ja siellä seisoo mahtava faarao ovella. Ja hän on kolkuttamassa; hymy kasvoillaan. Varmasti tuo talonpoika avaisi oven ja sanoisi: “Käy sisään, suuri faarao, voikoon nöyrä palvelijasi löytää armon sinun silmissäsi. Jos seinieni sisällä, vaan on jotakin, minä olen sinun orjasi, faarao. Sinä olet kunnioittanut minua enemmän kuin veljiäni. Sinä olet tullut minun talooni, ja minä olen köyhä mies. Sinä vieraillet vain kuningasten, ylhäisten ja tärkeiden henkilöiden luona. Minä en ole mikään tärkeä, mutta nyt sinä olet kunnioittanut minua vierailullasi, faarao. Mitä sinun nöyrä palvelijasi voisi tehdä?” Eikä väliä mitä faarao pyytäisi, vaikka hänen elämänsä, hän antaisi sen. Varmasti. Se olisi kunnia.

¹³¹ Tai sanokaamme esimerkiksi, Adolf Hitler aikanaan, kun hän oli Saksan johtaja. Mitä, jos hän olisi mennyt jonkun sotamiehen taloon? Tuo pieni natsisotilaiden joukko ympärillään, tiedättehän, ja sitten joku kolkuttaisi ovelle. Ja tämä sotilas sanoisi: “Aah, minusta ei tunnu oikein hyvältä tänä aamuna. Vaimo, mene ja käske heidän poistua.”

¹³² Ja tämä menee ovelle, vetää verhoa sivuun ja sanoo: “Mieheni! Mieheni, hyppää ylös nopeasti!”

“Mikä hätänä? Kuka siellä on?”

“Hitler, Saksan johtaja!”

¹³³ Tuo pieni sotilas hyppäisi vaatteisiinsa nopeasti ja seisoi asennossa. Kävelisi ovelle, avaisi sen ja sanoisi: “Heil Hitler!” Katsokaahan, hän oli suuri mies päivinään Saksassa. “Mitä minä voisin tehdä?”

¹³⁴ Jos hän olisi sanonut: “Mene ja hyppää alas tuolta jyrkanteeltä”, hän olisi tehnyt sen. Miksi? Natsien aikana ei koko Saksassa ollut ketään tärkeämpää miestä kuin Adolf Hitler. Hän oli suuri mies. Ja mikä kunnia se olisikaan, jos hän vierailisi jonkun jalkamiehen ovella, kun hän tavallisesti vieraili vain kenraaleiden ja suurten miesten luona! Oh, se olisi tietenkin ollut suuri kunnia hänelle.

¹⁵⁸ Mitä, jos minä olisin kutsunut teidät kotiini. Ja, kun te kolkutatte ovelle, minä katson ulos, ja sanon: “Kyllä, tule sisälle. Jos voit auttaa minua, niin hyvä on, tee niin. Mutta, kun sinä nyt tulet sisälle, niin en halua sinun touhuavan ympäri taloani. Seiso sinä aivan siellä oven vieressä!”

¹⁵⁹ Muistakaa nyt, tekstimme on “ovet”, jotka ovat oven sisäpuolella. Ja ihmissydämen sisäpuolella on monia pieniä ovia, ja nuo pienet ovet peittävät paljon asioita. Kun Hän tulee sisälle, niin vain päästää Hänet sisälle, ei ole kaikki siitä.

¹⁶⁰ Kun tulen teidän kotiinne, te toivotatte minut tervetulleeksi ovella ja sanotte: “Tule sisään, veli Branham. Olen niin iloinen nähdessäni sinut!”

¹⁶¹ Minä sanoisin: “On etuoikeus minun tulla sisälle kotiisi!”

¹⁶² “Oh, etkö tulisi tänne ja istuisi? Veli Branham, voit käydä talomme lävitse, ole kuin kotonasi!” Oi!

¹⁶³ Menisin jääkaapille ja tekisin itselleni suuren voileivän, riisuisin kenkäni ja menisin makuuhuoneeseen ja asettuisin levolle. Miksi? Koska tuntisin itseni tervetulleeksi. Te teitte minut tervetulleeksi, ja sen vuoksi minä arvostaisin sitä.

¹⁶⁴ Mutta, jos tulisin kotiinne ja te sanoisitte minulle: “Seiso sinä siellä ovella, äläkä liikuskele ympäri”, en tuntisi itseäni kovinkaan tervetulleeksi. Tuntisitko te? Ei, te ette tuntisi itseänne tervetulleeksi. Jos joku kutsuisi teidät sisään, ja sanoisi: “Hetkinen vain! Kyllä, tule sisälle, mutta seiso juuri siellä!”

¹⁶⁵ No niin, siellä on eräs pieni ovi, kun olette tulleet ihmissydämeen. Me tulemme puhumaan parista niistä. Meillä ei ole aikaa käydä läpi kaikkia näitä ovia, koska niitä on niin paljon. Mutta sanokaamme nyt, että seuraavien kymmenen minuutin aikana me tulemme puhumaan parista kolmesta ovesta.

¹⁶⁶ Nyt oikealla sivulla ihmissydämessä, kun olette tulleet sisälle ovesta, siellä on eräs pieni ovi, joka on ylpeyden ovi. Voi pojat! “Älä Sinä mene sisälle tuosta ovesta!” He eivät tahdo Herraa sinne, tuon ylpeyden oven sisäpuolelle. “Minä olen siniverinen. Minä kyllä pidän huolen! Oh, kyllä, katsohan nyt, minä sanon Sinulle, minä...” Näettekö, se on ylpeys. “Älä Sinä sekaannu siihen!” No niin, Hän ei voi tuntea

Ja sanottiin: “Vain päästäkseni eroon hänestä, minä saatan hänet oikeuteensa.”

¹⁵² Kuinka paljon enemmän tulee taivaallinen Isä tekemään sen? Katsokaahan, meidän tulisi olla kolkuttamassa Hänen ovellensa. Se oli Aadam, jonka olisi tullut juosta ylös ja alas siellä puutarhassa, ja huutaa: “Isä! Isä, missä Sinä olet?” Mutta sen sijaan, se oli Jumala, joka juoksi ylös ja alas puutarhaa huutaen: “Poikani! Poikani, missä sinä olet?” Näettekö, se osoittaa, mitä me olemme. Me olemme aina kätkeytymässä, sen sijaan, että tulisimme suoraan ja tunnustaisimme sen. Me yritämme paeta ja kätkeytyä jonkin taakse. Katsojaahan, se on ihmisen luonne, ja sillä tavalla me olemme. Kyllä vaan.

¹⁵³ Näille kuuluisille ihmisille te antaisitte parasta, mitä teillä on, kaiken. Mutta te ette haluaisi vastaanottaa Jeesusta. Enkä minä tarkoita teitä, vaan ihmisiä täällä.

¹⁵⁴ Tai ehkäpä te saatatte sanoa: “Saarnaaja, minä tein sen juuri. Minä avasin sydämeni ja päästin Jeesuksen sisälle. Minä tein sen kymmenen vuotta sitten. Minä tein sen kaksikymmentä vuotta sitten.” No niin, se saattaa olla tarkalleen oikein, mutta onko se kaikki, mitä te teitte?

¹⁵⁵ Haluan kysyä sitä teiltä. Jos joku kutsuisi teidät luokseen: “Tule sisälle,” ja, kun te olette tulleet oven sisäpuolelle...

¹⁵⁶ “Kyllä, minulla on tarkoitus, minä lähdän kaupungista ja olen kunnioitettu, näettehän.” Sillä tavalla monet ihmiset vastaanottavat Kristuksen. “Minä kuulun seurakuntaan. Minä kuulun tähän suureen paikkaan täällä, johon myöskin tohtori Ph. LL. kuuluu, tiedättehän. Ja se on suurin seurakunta. Kaupunginjohtajakin käy siellä niin kuin kaikki muutkin, ja minä kuulun tuohon seurakuntaan.” He päästävät Hänet sisälle, vain niin paljon. “Kyllä, minä vastaanotan Hänet”, näettekö, henkilökohtaisen hyödyn tähden.

¹⁵⁷ Mutta miten on sitten, kun Jeesus on tullut sisälle sydämeenne? Monet ihmiset vastaanottavat Hänet, koska eivät halua mennä helvettiin. Mutta, kun Jeesus tulee sisälle sydämeenne, Hän haluaa olla Herra. Ei vain Pelastaja; vaan myös Herra. Herralla on “hallitsijuus”. Hän tulee sisälle ottaakseen hallituksen.

Nyt te kysytte: “Onko se niin, veli Branham?” Varmasti on.

¹³⁵ No niin, miten on Flagstaffin kanssa? Tuokaamme se lähemmäksi kotia. Mitä, jos meidän presidenttimme L. B. Johnson, laskeutuisi lentokoneesta täällä jossakin? Ja nyt me olemme kaikki vain yhtä ihmisluokkaa. Me olemme köyhiä. Ehkä yhdellä on hieman parempi työpaikka, tai ehkä hieman parempi talo, mutta loppujen lopuksi, me olemme vain ihmisiä. Mitä, jos hän tulisi teidän ovellenne täällä, ehkä kaikkein alhaisimman ovelle meistä, ja kolkuttaisi; ja te menisitte ovelle ja siellä seisoi presidentti L. B. Johnson? Sehän olisi suuri kunnia. Te voisitte olla eri mieltä hänen kanssaan politiikasta. Mutta se olisi kunniaksi teille, jos Yhdysvaltain presidentti seisoi teidän ovellanne. Keitä te olette tai kuka minä olen? Ja siellä seisoi Lyndon Johnson teidän ovellanne! Vaikka te olisitte sosialisti tai republikaani, ja miljoona mailia eri mieltä, olisi se kuitenkin kunnia.

¹³⁶ Ja tiedätkö mitä? Koska teille oli suotu se kunnia, olisi se aivan varmasti televisiossa tänä iltana. Huomenna siitä olisi etusivun uutinen täällä Flagstaffin sanomalehdissä, että “Yhdysvaltain presidentti lensi eilen tänne Flagstaffiin, ja vieraili pyytämättä John Doen luona. Hän meni sinne ilman kutsua ja kolkutti” teidän ovellenne. Tuolla presidentillä tulisi olemaan se nimi, että hän oli nöyrä mies, koska niin suuri kuin hän onkin, hän kuitenkin tuli minun tai teidän ovellenne; me emme ole mitään, ja kuitenkin hän tuli ja puhui meille.

¹³⁷ Tehän kävelisitte kadulla ja sanoisitte: “Kyllä, minä olen tuo mies, jonka luona presidentti vieraili.”

¹³⁸ “Seisoisitko paikallasi, että saan kuvatuksi profiilisi. Katso suoraan minuun. Katsokaamme nyt miltä näytät kävellessäsi pois päin?” Te olisitte tärkeä henkilö. Varmasti.

¹³⁹ Mitä, jos Englannin kuningatar tulisi, vaikka ette olekaan hänen valtansa alla? Mutta se olisi kunnia joillekin teistä naisista pitää vieraananne Englannin kuningatarta, vaikka ette olekaan hänen valtansa alla. Mutta hän on kuitenkin suuri henkilö, hän on suurin kuningatar maailmassa tällä hetkellä. Varmasti hän on, poliittisesti puhuen. Mutta, jos hän pyytäisi teiltä jotakin pientä koruesinettä seinältänne, jota te olette niin kovasti arvostaneet, te antaisitte sen hänelle. Se olisi teille kunnia tehdä se. Varmasti, hänhän on Englannin kuningatar.

¹⁴⁰ Ja se olisi kunnianosoitus teille presidentiltä. Ja jokainen puhuisi Englannin kuningattaren nöyryydestä, jos hän lentäisi tapaamaan jotakin

määrättyä naista Flagstaffissa, joka ei ole yhtään mitään. Ja sanomalehdet kirjoittaisivat siitä, ja se olisi uutislähetysissä.

¹⁴¹ Mutta tiedätkö, että kaikkien aikojen tärkein Henkilö, Jeesus Kristus, kolkuttaa meidän ovellemme. Hänet on käännetty pois, enemmän kuin kaikkia kuninkaita ja hallitsijoita, mitä koskaan on ollut. Se on totta. Ja te voitte vastaanottaa Hänet ja mennä ulos ja sanoa jotakin siitä, niin ulkopuolinen maailma nauraa teitä vasten kasvoja. Sitä ei tulla mainitsemaan missään uutisissa.

¹⁴² Kuka suurempi voisi tulla taloonne, kuin Jeesus Kristus? Kuka suurempi voisi kolkuttaa teidän ovellanne, kuin Jeesus Kristus? Kuka voisi tehdä sen? Kuka voisi olla tärkeämpi kuin Jumalan Poika, joka kolkuttaa ovellanne? Ja kuitenkin Hän kolkuttaa päivä toisensa perään. Ja, jos te vastaanotatte Hänet, teitä kutsutaan fanaatikoksi. Niinpä, näettekö kuinka maailma tuntee omansa? Mutta Hän ei nyt tulisi, ellei Hänellä olisi syytä tulla.

¹⁴³ Ja voitteko ajatella presidentti Johnsonin, Englannin kuningattaren, tai jonkun suuren henkilön nöyryyttä; kuinka sitä, että hän kolkuttaisi teidän ovellenne, esiteltäisiinkään tuon suuren tärkeän henkilön nöyryytensä.

¹⁴⁴ Entä miten on Jumalan Pojan nöyryyden kanssa? Keitä me olemme paitsi syntisiä, likaisia, "syntyneet synnissä, muotoiltu vääryydessä, ja tulleet maailmaan puhuen valheita?" Ja sitten Jumalan Poika tulee ja kolkuttaa meidän ovellamme.

¹⁴⁵ Nyt, Englannin kuningatar saattaisi pyytää teiltä jotakin suosionosoitusta. Hän voisi ottaa teiltä jotakin. Samoin voisi presidentti pyytää teitä tekemään asioita, joita ette haluaisi tehdä. Hän saattaisi pyytää teiltä, jotakin teille arvokasta, jota ette haluaisi antaa, ja joka ei merkitsisi hänelle mitään.

¹⁴⁶ Mutta Jeesus on tuomassa jotakin teille, kun Hän kolkuttaa. Hän on tuomassa armahdusta. Älkää hylätkö sitä. Sillä niin kuin sitä käsiteltiin meidän oikeuslaitoksissamme täällä, niin se tulee olemaan Taivaan Valtakunnassa. Jos Hän kolkutti ja toi armahduksen, ja te hylkääte sen ja kuulette synneissänne, te tulette tuhoutumaan; vaikka teillä olikin kunnia istua tämän kaltaisessa kokouksessa, vaikka teillä olikin kunnia osallistua herätykseen tai olla omassa seurakunnassanne ja kuulla

pastorin saarnaavan Evankeliumin sanomaa. Ja te olitte kuulijakunnassa ja sanotte: "Kyllä, minä olin siellä." Ja ehkä te voitte sanoa: "Minä kuuntelin laulamista ja nautin siitä. Minä kuulin todistukset. Se oli todellista." Mutta te hylkäsite sen.

¹⁴⁷ Mitä, jos minä olisin nuori mies ja löytäisin nuoren naisen, joka olisi kaunis ja, joka olisi kristitty. Hänellä olisi kaikki edellytykset... [Tyhjä paikka nauhassa.]...Te ette voi löytää mitään vikaa Siitä, mutta teidän täytyy panna syrjään kaikki ihmisten perinnäissäännöt. Te sanotte: "Oh, uskon, että se on oikein. Näen Jumalan sanovan Sen." Mutta teidän itsenne täytyy vastaanottaa Se. Silloin tuo nainen tulee osaksi minusta. Ja silloin te tulette osaksi Sanasta, joka on Ylkä. Jos Hän on Sana, silloin Morsian tulee olemaan Morsius-Sana. Näettekö, aivan varmasti! Katsokaahan, teidän täytyy vastaanottaa Se. Te voitte sanoa mitä haluatte, te voitte kerskata presidentistä; mutta tavallisesti, kun Jeesuksen vuoro on tulla ovellemme, me vain työnnämme Hänet sivulle. Katsokaahan, me emme halua olla missään tekemisissä Hänen kanssaan. Me sanomme: "Hyvä on, jonakin toisena päivänä."

¹⁴⁸ Mitä, jos te olisitte kolkuttamassa jonkun ovella? Kääntäkäämme nyt kuva toisin päin hetkeksi. Mitä, jos te menisitte ja kolkuttaisitte jonkun ovelle, ja teillä olisi jotakin heitä varten? Ja loppujen lopuksi, he olisivat teille suunnilleen niin kuin te olette Jumalalle; mutta teidän kohdallanne siinä ei ole mitään ehtoja. Niinpä, kun te kolkuttaisitte jonkun ovelle ja he tirkistäisivät ikkunasta ja sulkisivat verhot; tai sitten tulisivat ovelle ja sanoisivat: "Joku toinen kerta!"

"Mutta, minä haluaisin..."

¹⁴⁹ "Minulla ei ole aikaa tänä aamuna!" Tiedätkö mitä te tekisitte? Luultavasti samoin kuin minäkin tekisin, ja kaikki muutkin, te ette haluaisi enää mennä takaisin.

¹⁵⁰ Mutta niin ei ole Jeesus. "Minä seison ja kolkutan", jatkuvasti kolkuttaen. [Veli Branham jatkaa kolkuttamista johonkin.] Näettekö? "Hän, joka etsii," ei, joka etsi. "Etsii! Hän, joka kolkuttaa!" Se on jatkuvasti kolkuttamista! Näettekö? "Hänelle, joka kolkuttaa, se tullaan avaamaan." Ei vain...

¹⁵¹ Niin kuin tuo vertaus väärästä tuomarista. Tuo nainen halusi hyvitystä, mutta ei voinut saada sitä. Ja hän kolkutti ja anoi jatkuvasti.